

Giới thiệu Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm

Truyện Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm của tác giả Vô Mặc Hề thuộc thể loại ngôn tình hiện đại. Với nhiều khung bậc cảm xúc đan xen nhau, tác giả đã vẽ lên một mối tình nhiều màu sắc, dễ thương nhưng vẫn không kém phần lãng mạn.

Khi đưa cá ra bên ngoài bán, vô tình gặp gỡ nam nhân bệnh thần kinh, lại bị khi dễ đến hồ đồ, muốn quên đi cái quá khứ. Giới thiệu tuy ngắn gọn nhưng bên trong câu chuyện là một chuỗi những bất ngờ.

Mọi người cùng đón đọc truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Giới thiệu

Tổng giám đốc cung chiều vợ trăm %

Khi đưa thức ăn ra bên ngoài cho nhà hàng,

cô vô tình gặp gỡ nam nhân bệnh thần kinh,

lại bị khi dễ đến hồ đồ, muốn quên cái quá khứ kia,

cũng không nên nhìn thấy cái đó ôn thần

Nhưng Tổng giám đốc đại nhân hết lần này tới lần khác âm hồn bất tán đích thân tìm tới cửa.

Tổng giám đốc đại nhân cao cao tại thượng cũng bị thúc giục cưới,

dứt khoát đem tiểu nha đầu về cưới sau đó dạy dỗ.

Nhưng là , nha đầu này thật là một phiên toái chuyên nghiệp,

để xuống mấy ngàn công việc làm ăn cho nàng không nói,

còn phải cùng nàng xấu hổ phụng bồi nhau.

Ông trời a ! đi ! đây là thần mã tình huống?

Tiểu nha đầu lại đào hoa liên tiếp , đưa thơ tình, đưa hoa hồng,

còn có đưa tài sản chứng cầu hôn đi. ....

Tổng giám đốc đại nhân muốn học máu !

thần a ! tiểu kiều thê chỉ được mình ta cung chiều,

ai cũng không thể đụng vào !

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Chương 1: Tại sao cô lại ở nhà tôi?

Tiếng nhạc du dương, trong căn phòng tràn ngập một mùi hương thơm kì lạ, trên ghế salon màu rượu đỏ có bộ đồ lót của phụ nữ.

Lăng Thiên Dực, tổng giám đốc của tập đoàn Hoa Thánh, cũng là người đàn ông trẻ tuổi, giàu có nhất thành phố A. Hắn mở cửa nhà ra, trong nháy mắt, không khỏi nhũn mày một cái.

“Tại sao cô lại ở nhà tôi?” Lăng Thiên Dực khuôn mặt lạnh lùng như tượng đá nhìn người phụ nữ trước mắt, câu hỏi của hắn trầm thấp, bén nhọn, khiến người ta không rét mà run.

“chẳng lẽ em không thể tới sao? Dực, em là bạn gái của anh nha! Là mẹ anh dẫn em tới.” Cô ta không sợ hãi sự lạnh lùng của hắn. Cô ta vẫy mái tóc màu vàng kim gọn sóng ra sau lưng, từ trên ghế salon đứng lên, bung ly rượu đỏ thành thực đi tới bên người Lăng Thiên Dực. Mùi nước hoa nồng nặc của cô ta làm cho Lăng Thiên Dực theo bản năng lui về phía sau một bước.

“Tôi không có bạn gái, mời cô lập tức rời đi, nếu không đừng trách tôi trở mặt.” Lăng Thiên Dực không muốn dây dưa nhiều với cô ta, nghiêng người vào thư phòng.

Cô ta hất mái tóc quăn lên, sau đó đi theo Lăng Thiên Dực vào thư phòng, khẽ giẫy dụa thân hình đầy đặn của mình. Lăng Thiên Dực nhìn cách ăn mặc tỉ mỉ của cô ta không có chút nào hứng thú.

Nữ nhân trước mắt hắn, gặp chỉ một lần, là thiên kim tập đoàn Trầm Thị - Trầm Giai Ny, cách ba ngày đổi một bạn trai, ngày ngày ngâm mình ở trong quán rượu. Trầm Giai Ny mỉm cười đào hoa, đưa tay dán mình lên người Lăng Thiên Dực, cũng cố gắng hướng nam nhân

“Dực, anh xem em đẹp không? tối nay em là của anh nha.”

Trầm Giai Ny che khuôn mặt bằng sương của người đàn ông, cô ta rất tự tin, cô ta là nữ vương trong đêm vĩnh hằng, chỉ cần thoáng xuất chút thủ đoạn, liền nhất định giải quyết được người đàn ông cực phẩm này. Ngược lại, cô ta muốn nhìn một chút người đàn ông truyền thuyết giàu có nhất thành phố A, rốt cuộc cùng người đàn ông khác có gì bất đồng. Lăng Thiên Dực cũng phát giác được thân thể mình có cái gì không đúng, hắn kết luận là bị Trầm Giai Ny hạ độc. Lừa gạt nhất thời bộc phát, hắn ghét nhất bị người khác tính toán.

“Cút!” Lăng Thiên Dực vung lên cánh tay, đem Trầm Giai Ny té trên đất.

Lúc này, Lăng Thiên Dực bất kể đối phương có phải hay không con gái của bạn cũ cha hắn, cũng không quản đối phương gia đình như thế nào, chỉ muốn đem ả đàn bà ghê tởm đuổi đi. Hắn tuyệt đối sẽ không cùng cô ta phát sinh cái gì. Huống chi nếu quả như thật xảy ra quan hệ, như vậy hắn nhất định sẽ bị lão gia từ ép cưới cái ả ghê tởm này. Hắn tuyệt đối không cho phép chuyện như vậy xảy ra.

“Cô.....” Lăng Thiên Dực nhìn Trầm Giai Ny ngã xuống đầm ngủ nhất thời xốc lên lộ ra bên trong không có mặc gì, hắn cố gắng khắc chế tâm tình của mình. Trầm Giai Ny té lộn mào một cái, không chỉ có tức giận, ngược lại nở nụ cười, cô ta đứng lên tựa vào lồng ngực thật dày của Lăng Thiên Dực.

“Xem đi, anh không lừa được em, đàn ông các anh đều là một dạng, ai cũng kháng cự không được phụ nữ cám dỗ. Anh đối với em đã có cảm giác, có phải hay không? Đến đây đi, Dực.” Trầm Giai Ny không an phận tay muốn cởi ra nút áo sơ mi của Lăng Thiên Dực. Lăng Thiên Dực hoàn toàn nổi giận, đem cô ta cùng với quần áo ném ra ngoài cửa, hung hăng đóng cửa lại.

“Lăng Thiên Dực, tên khốn kiếp này, anh đi cho khuất mắt tôi! Cmnxxx!” Cô ta ôm lấy đồ đạc của mình, lập tức gọi điện thoại. Mị hương kia hiệu quả tốt vô cùng, cô ta cũng hút vào không ít. Lúc này cô ta muốn giải quyết, về phần nam nhân, cô ta Trầm Giai Ny cho tới bây giờ cũng không thiếu.

Lăng Thiên Dực nhanh chóng diệt đi mị hương, hắn phải nhanh một chút tìm một cô gái thuận mắt, giúp hắn giải toả một phen mới được.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trầm Phần Trăm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Chương 2: Người xấu, anh chết không được tử tế.

Màn đêm phủ xuống, ánh đèn rực rỡ hiện lên. Ở trong nhà hàng tây Nhân Mộng, lúc này càng nhiều khách hàng đến, đây là thời điểm cao nhất củ nhà hàng.

“Hạ Tiểu Lạc, tới đây!”

“Ai! Tới. Quản lý đại nhân, xin hỏi có gì phân phó?” Hạ Tiểu Lạc lập tức đến trước mặt quản lý, bộ dáng cười hi hi một cái.

“Cái này khách hàng muốn gấp, cô đưa đi một chuyến.” Quản lý xé một tờ giấy liền ký.

“Khách hàng là Chu tiên sinh, đây là địa chỉ. Trong nhà hàng có rất nhiều người, cô đi mau rồi trở lại.”

“Tuân lệnh, bảo đảm nửa giờ sau trở về.” Hạ Tiểu Lạc cõn con cừu nhỏ, lon ton lên đường không tới ba phút, trời bắt đầu mưa to.

“Quá đi! Ông trời, ông càng già càng không cho người ta mất mũi đi.” Hạ Tiểu Lạc dùng áo mưa đem bữa ăn tây bên ngoài gói kỹ. Minh bị cảm, uống mấy viên thuốc cảm mạo là được, nhưng nếu như đem bữa ăn tây làm hư, vậy cũng phải thường 699 ngàn nhân dân tệ nha. Đây cũng không phải là.... không phải là đùa giỡn đi.

Cũng chừng mười phút đồng hồ, Hạ Tiểu Lạc nhấn chuông cửa. Lăng Thiên Dực hòa khí bức người đi ra mở cửa.

“Chu tiên sinh, món ăn ngài muốn đã được đưa tới, xin mời ngài ký nhận.” Hạ Tiểu Lạc mỉm cười ngọt ngào, quản lý có nói qua, đối đãi với khách hàng nhất định phải có thái độ hữu hảo.

Lăng Thiên Dực cũng không có gọi món bên ngoài, càng không phải họ Chu. Nếu như đổi lại thường ngày, hẳn nhất định sẽ đem người bên ngoài chửi mắng một trận. Bất quá, vào giờ phút này, hẳn thế nhưng không có nổi giận. Lăng Thiên Dực ánh mắt sắt bén quan sát cô gái trước mắt. Da trắng nõn, đáng người nhỏ nhắn, gió thổi một cái có thể bay, biểu lộ điềm đạm, thuần khiết, sạch sẽ. Bộ quần áo phục vụ nhà hàng bị ướt mưa dán lên thân hình có lỗi có lỗi, nhìn càng mê người.

Lăng Thiên Dực đã rối loạn tâm tính, đột nhiên ôm tiểu nữ nhân trước mắt vào trong nhà.

“Uy, anh làm gì thế? Buông tôi ra ..... cứu mạng a ...” Hạ Tiểu Lạc như con thỏ nhỏ sắp chết run rẩy hoảng sợ, đồ ăn cũng bị rớt xuống đất. Lăng Thiên Dực trực tiếp đem tiểu nữ nhân ôm vào phòng ngủ. Hạ Tiểu Lạc âm thầm kêu khổ, thật vất vả tìm được công việc ở nhà hàng Nhân Mộng, tại sao lần đầu tiên đưa đồ ăn ra bên ngoài liền gặp người xấu, mình đời trước rốt cuộc tạo cái gì nghiệt a!

“Chu tiên sinh, tôi chẳng qua là tới đưa đồ ăn cho anh, anh mau thả tôi ra, nếu không .....” Hạ Tiểu Lạc nắm cánh tay người đàn ông, muốn cùng hắn giảng đạo.

Nhưng là lời còn chưa nói hết, môi liền bị chặn ngang.

“Ngô .....” nụ hôn của hắn rất bá đạo, làm cô nói không ra lời. Cho đến khi cảm giác hô hấp không được nữa, hắn mới rời đi cái miệng nhỏ của cô. “Chu tiên sinh, tôi là người giao hàng a. Anh như vậy tôi sẽ báo cảnh sát, để cho chú cảnh sát đến bắt anh.” Hạ Tiểu Lạc hoảng sợ, cô muốn nhanh lên một chút rời khỏi cái người đàn ông nguy hiểm này, cô mới mười tám tuổi, còn chưa nói qua câu yêu nào, cô không thể để cho tên đàn ông già này khi dễ.

“Bảo bối, là chính cô đưa tới cửa nhà tôi nha, cô chính là người giao hàng tốt nhất. Ngoan! Tôi sẽ cho người trở thành người giao hàng đắt tiền nhất.” Lăng Thiên Dực mặc dù không muốn tổn thương cô gái nhỏ này, nhưng chính là cô tự đưa tới cửa, cũng quá chọc giận hắn đi!

“Buông tôi ra, anh tên khốn kiếp này!” Lăng Thiên Dực căn bản không để ý cô chửi mắng, càng không để ý Hạ Tiểu Lạc dùng bàn tay đánh hắn hay cù lét có gì bất đồng. Lăng Thiên Dực cảm giác cô bên ngoài đang phát run, trước kia các cô gái bên cạnh hắn rất nhiều, không dùng sức cũng tới quyền rũ hắn, nhưng tiểu nữ nhân trước mắt này lại sợ hắn, biểu lộ sự đáng thương lên trên khuôn mặt càng làm hắn hưng phấn không thôi.

“Người xấu, anh chết không được từ tế .....”

Hạ Tiểu Lạc cảm giác sắp tắt thở, cô vừa khóc vừa cầu xin, lại cắn lại máng. Nhưng là không còn sức lực nữa cô kiên trì không nổi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Chương 3: Ra giá đi

Sáng sớm, Hạ Tiểu Lạc mơ mơ màng màng tỉnh dậy, giấc mộng mơ bấn tới hôm qua bắt đầu tái hiện, vô cùng đáng sợ. Nhưng là, sau khi mở mắt, cô phát giác mình thật sự có một chút không thoải mái, nằm ở trong một không gian phòng ngủ sang trọng mà xa lạ. Toàn thân đau nhức, đây đều là mơ sao? Điều này làm cho cô nhớ lại những hình ảnh mờ ám tới hôm qua. Không gian im ắng cũng làm cho cô thanh tỉnh hiểu ra một chuyện thực sự —— cô, bị người ta cưỡng bạo.

“Ghe tòm! Khốn kiếp! Đồ đàn ông chết tiệt, đàn ông thối .....” Hạ Tiểu Lạc ủy khuất, tức giận, lại sợ hãi. Các loại tâm tình đan vào chung một chỗ, cô cảm giác mình muốn điên rồi.

Bất kể như thế nào, cô nhất định phải lập tức rời đi nơi này, một khắc cũng không nguyên ý ở lại lâu. Hạ Tiểu Lạc dùng cái mền bọc thân thể lại, sau đó lật người xuống giường, nhưng tới hôm qua trải qua một trận kịch liệt, bây giờ thân thể cơ hồ không có chút khí lực, hai chân mềm nhũn, khó khăn đi xuống giường. Mắt thấy đầu sắp va đập với thành giường, thân thể bất ngờ bị bế lên, sau đó đặt lên giường. Hạ Tiểu Lạc nhìn người đàn ông cầm thú hôm qua xâm phạm cô trước mắt này, cô tức giận đỏ bừng mặt, hàm răng cũng cắn thật chặt. Yên lặng ba giây sau, Hạ Tiểu Lạc rốt cục cũng bùng phát.....

“Tôi ..... tôi đánh anh chết, cái đồ lưu manh, đồ lưu manh ..... tôi đánh ..... tôi đánh .....” Hạ Tiểu Lạc thuận tay nhặt lên gối đầu, nổi điên như con sư tử tiến tới chỗ Lăng Thiên Dực đánh. Lăng Thiên Dực bất động tại chỗ, để cho Hạ Tiểu Lạc dùng gối đầu đánh hấn, dù sao cũng đánh không đau, để cho cô xuất một chút khí. Suy cho cùng ngày hôm qua mình bị Trầm Giai Ny bỏ thuốc, rồi sau đó mạnh mẽ chiếm đoạt lần đầu tiên của tiểu nha đầu, tối hôm qua hấn ngược lại phát tiết rất thoải mái, nhưng tiểu nha đầu này khẳng định rất đau. Cho nên, liền nhịn được ngày thường bạo tính khí, không có đem Hạ Tiểu Lạc đang nổi điên ném ra ngoài.

“Cô đánh đủ rồi phải không? Nếu như đánh đủ rồi, liền ra giá đi. Tôi nói rồi, tôi sẽ thương cô trở thành người giao hàng đắt tiền nhất, tự nhiên sẽ không bạc đãi cô nha.” Lăng Thiên Dực thấy cô gái nhỏ ngày càng đánh càng điên cuồng, càng đánh càng tức giận. Lúc này sợ là không nói được câu gì, sẽ bị cô cầm gối đầu đánh tới thể giới diệt vong luôn.

“anh ..... anh cho tôi là cái loại gì? Tại sao anh có thể vô sỉ như vậy. Tôi muốn kiện anh, tôi muốn kiện anh!” Hạ Tiểu Lạc quát, nổi điên thiếu chút nữa làm cái mền trên người rớt xuống, Hạ Tiểu Lạc vội vàng kéo kéo cái mền. Lăng Thiên Dực nhũn mảy, bộ dáng bất cần đời xuất hiện.

“Còn cất giấu làm gì? Dù sao cái không nên nhìn cũng nhìn rồi, tối ngày hôm qua tôi cũng nhìn. Lời nói, vóc người của cô thật đúng là chưa ra hình dáng gì.”

“Anh ..... khốn kiếp! Họ Chu kia, tôi cho anh biết, tôi nhất định sẽ đem anh kiện đến ngồi tù. Không, kiện đến bắn chết, bắn chết một vạn lần.” Hạ Tiểu Lạc chỉ vào chóp mũi Lăng Thiên Dực, biểu lộ kiên định mà quyết tuyệt. Lăng Thiên Dực đẩy ngón tay Hạ Tiểu Lạc ra, tà khí cười nói:

“Vậy thì đi kiện họ Chu kia đi, dù sao cùng tôi không có quan hệ gì, tôi lại không phải họ Chu.”

“Anh làm sao có thể không phải họ Chu, Anh. ....” Hạ Tiểu Lạc đột nhiên nghĩ đến cái gì.

“Hừ, tôi hiểu, là anh cố ý, anh dùng tên giả gọi điện thoại gọi món ở nhà hàng tôi, vì chính là lừa gạt phụ nữ mà tôi .....” Lăng Thiên Dực thật bất đắc dĩ, hấn đường đường là người đàn ông độc thân hoàng kim nhất thành phố A, lớn lên có tiền có quyền, bên người bao nhiêu dạng phụ nữ gì mà không có? Anh chỉ cần giờ đầu ngón tay út lên, con gái có thể xếp hàng mấy con phố. Cô gái nhỏ này trí tưởng tượng không khỏi cũng quá phong phú đi!

“Tôi cho anh biết, bất kể anh họ gì, tôi cũng nhất định sẽ không bỏ qua anh.” Hạ Tiểu Lạc tức giận, cho tới bây giờ cô chưa từng thấy qua đàn ông nào vô sỉ như vậy. Hạ Tiểu Lạc không ngừng mắng chửi, Lăng Thiên Dực phiền não không dứt, trực tiếp đem môi mình đặt lên môi của cô, liền hung hăng hôn miệng nhỏ này lại.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Chương 4: Không thể truyền ra ngoài

----+

Hạ Tiểu Lạc đẩy người đàn ông đang cường hôn mình ra, dùng sức lau miệng anh đào nhỏ đã bị xâm phạm. Lăng Thiên Dực đốt một điếu xì gà Cu Ba, nhân hạ phun vòng khói thuốc. Hấn có sức mạnh, vậy thì thế nào, hấn căn bản không sợ cô gái nhỏ này. Hấn là đường đường tổng giám đốc của tập đoàn Hoa Thánh, dù là gặp chuyện lớn gì, hấn cũng tự nhiên có biện pháp giải quyết, ở trong thành phố này, hấn tự nhận là còn không có bất bất bình chuyện của tình. Huống chi ở trong mắt Lăng Thiên Dực, phụ nữ thấy tiền liền sáng mắt, chỉ cần lấy ra đầy đủ tiền là được. Bất quá, hiện tại hấn còn muốn trên chộc cô gái nhỏ này một chút.

“Tôi cho tới bây giờ đều không có gọi điện thoại mua thức ăn, nếu như tôi không đoán sai, thì cô đưa nhầm địa chỉ.” Lăng Thiên Dực ánh có chút hả hê nhìn người trước mắt. Hạ Tiểu Lạc nghe được Lăng Thiên Dực nói như thế, có chút chần chừ nhìn sang trái rồi sang phải, tìm kiếm cái gì đó. Lăng Thiên Dực đưa lên một tờ giấy.

“Nha đầu ngốc, cô là tìm cái này sao?” Hạ Tiểu Lạc đoạt lấy tờ giấy.

“Không sai, chính là khu F nhà 18 lầu 16. Tôi không có đưa nhầm địa chỉ, đây là tôi lần đầu tiên tôi dao hàng bên ngoài, tôi đã xem vô cùng cẩn thận.”

“Thật là một tiểu ngu ngốc! Tôi nói cho cô biết nha, đây không phải là khu F mà là khu E.” Buổi sáng hôm nay Lăng Thiên Dực liền phát hiện ra tờ giấy này, biết nha đầu này bởi vì đưa sai địa chỉ giao hàng, tối hôm qua liền xảy ra chuyện tốt, cảm thấy thật thú vị nha.

“Anh nói bậy, trước khi lên lầu tôi đã nhìn rõ ràng. Anh chính là sợ tôi đi kiện đi, hừ, tôi sẽ không từ bỏ đâu.” Hạ Tiểu Lạc nắm chặt tờ giấy, như cũ tin chắc mình không có đưa nhầm địa chỉ.

“Thật đáng tiếc, coi như cô xem rõ ràng, nơi này cũng là khu E. Hôm qua trời mưa, cô liền xem bảng chỉ khu E thành khu F đi. cái này cũng mau nửa tháng, cư nhiên không ai tới tu sửa lại, thật vô trách nhiệm đi.” Lăng Thiên Dực vừa nói, từ tủ bảo hiểm lấy ra tờ giấy nhà đất.

“Xem cái này một chút đi.” Hạ Tiểu Lạc mở ra tờ giấy, thật sự là khu E, nhất thời sắc mặt tái xanh, thấy tờ giấy nhà đất có ghi tên hấn, Hạ Tiểu Lạc liền

quát.

“Lăng Thiên Dục, tên súc sinh khốn kiếp nhà anh, coi như tôi đưa sai địa chỉ giao hàng đi, Anh lại không thể nhắc nhở một tiếng? Anh còn có đạo đức hay không? Hơn nữa, cho dù là tôi đi nhầm cửa, anh cũng không thể xoá bỏ tội trạng của anh được.

“Tôi muốn kiện anh, để cho chú cảnh sát bắn chết anh một vạn lần .....”

“Kiện tôi? Tùy cô thôi, tôi không ngại. Bất quá, tôi không thể thiện ý nhắc cho cô biết.” Lăng Thiên Dục ngồi sát bên người Hạ Tiểu Lạc, phun một hóp khói.

Hạ Tiểu Lạc chán ghét né tránh những thứ khói kia, không ngừng lấy tay quạt tạo ra gió.

“Loại chuyện như vậy nếu như đối với đàn ông mà nói không có vấn đề, huống chi lấy thể lực của tôi, cô căn bản không có biện pháp bắt tôi. Nhưng cô là một cô gái, nếu như chuyện này truyền ra ngoài, người khác sẽ nhìn cô thế nào? Cô có thể cấm những người kia nói bóng nói gió sao? Cô lại muốn đối mặt với người thân, đồng nghiệp, bạn bè như thế nào? Hoặc là cô còn có bạn trai thì cô ăn nói với hắn thế nào, hắn có thể hay không ngại đây? Những thứ này cô đều phải cân nhắc cho kỹ.” Hạ Tiểu Lạc cúi đầu, hung hăng cắn môi. Đúng là, đàn ông già đáng chết này nói không sai, chuyện này không thể truyền ra ngoài, lúc này coi như là cam chịu thua thiệt đi. Nhưng là, cô không cam lòng cứ như vậy bị người khi dễ, tại sao mình cứ gặp phải xui xẻo vậy?

Hạ Tiểu Lạc suy nghĩ, nước mắt không ngừng xuống rơi, bộ dáng khóc thê thảm như vậy, Lăng Thiên Dục luôn cao cao tại thượng nhất thời nhìn thấy có chút bận tâm.

“Uy, tôi nói, cô có thể tùy tiện ra giá. Coi như là đòi hỏi nhiều, tôi cũng nhận. Cô đừng khóc nữa, tôi ghét nhất con gái ở trước mặt của tôi khóc.” Lăng Thiên Dục diệt điếu xì gà, đáng vẻ có chút lưỡng cố. Mặc dù phụ nữ bên cạnh hắn không ít, nhưng đều là cô tình tối nguyện, thậm chí là phụ nữ chủ động tới cầu hoan, với lại tối hôm qua làm mạnh như vậy, lại còn là lần đầu tiên cô, cho nên hắn nguyện ý cho cô gái nhỏ này nhiều tiền để bồi thường.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 6: Chương 5: Không có tư cách mang thai con của tôi

Lăng Thiên Dục lấy ra tấm chi phiếu, tiêu soái viết xuống một chuỗi con số, xé xuống đưa tới trước mặt Hạ Tiểu Lạc.

“Uy, đừng khóc. Đây là đưa cho cô tiền thù lao, có số tiền này, cô cũng không cần cực khổ đi giao hàng bên ngoài nữa. Xem một chút phía trên đi, cô sẽ hài lòng. “Hạ Tiểu Lạc không có nhận chi phiếu, Lăng Thiên Dục bá đạo đem chi phiếu nhét vào trong tay của cô, chi phiếu ghi rõ ràng mười triệu. Mười triệu! Đây đối với Hạ Tiểu Lạc sắp lưu lạc đầu đường xó chợ mà nói, đơn giản chính là một số tiền lớn. Hạ Tiểu Lạc đúng là vô cùng thiếu tiền, nhưng là loại này tiền cô tuyệt đối không thể nhận, bởi vì tấm chi phiếu này là đúng sự vũ nhục lớn nhất đối với cô.

Lăng Thiên Dục nhìn cô gái nhỏ trước mắt tựa hồ muốn xé rơi chi phiếu, nắm cổ tay của cô lại.

“Nếu như cô đem nó xé bỏ, tôi tuyệt sẽ không viết cho cô tờ thứ hai. Cô tốt nhất nên hiểu rõ, không muốn làm cho mình hối hận. “

Lăng Thiên Dục nhìn ra được, cái này cô gái nhỏ rất cần tiền, nếu không một tuổi quá trẻ như cô sẽ không buổi tối đội mưa đi giao hàng bên ngoài. Cho nên, hắn xuất thủ rất lớn, cũng hy vọng cô có thể nhận lấy số tiền kia, cuộc sống sau này sẽ không trôi qua quá cực khổ.

Hạ Tiểu Lạc cười lạnh, dục tay ra khỏi tay của Lăng Thiên Dục, không chút do dự xé tấm chi phiếu, đem những mảnh vụn đập vào trước mặt xanh lét của Lăng Thiên Dục, sau đó hung hăng nói:

“Anh muốn mua tôi? Không có cửa!”

“Cô ..... Thật không biết điều đi. “Lăng Thiên Dục nắm cằm Hạ Tiểu Lạc, cho tới bây giờ chưa từng gặp qua cô gái nào quật cường như vậy. Hạ Tiểu Lạc hung hăng nhìn chằm chằm Lăng Thiên Dục, biểu lộ một cách mãnh liệt.

“Đừng quên đi mua thuốc uống. Cô ngốc này, không có tư cách mang thai con của tôi.” Lăng Thiên Dục mặt lạnh nói.

“Anh ..... Anh, heo chó không bằng! Chết đi lưu manh, Anh là đồ cảm thú, bại hoại, cầm dao gác ở trên cổ tôi, tôi cũng sẽ không sanh con cho anh. “Hạ Tiểu Lạc mặc dù bị Lăng Thiên Dục nhéo cằm, lại không chút nào yếu thế. Nhưng thật ra Lăng Thiên Dục thiện ý nhắc nhở, một cô gái tuổi quá trẻ như vậy nếu như chưa lập gia đình mà có con, truyền ra ngoài danh tiếng cũng không tiện. Đáng tiếc hắn có lòng tốt, nhưng trong miệng nói ra vô cùng khó nghe. Dĩ nhiên hắn cũng chưa bao giờ có thói quen nói ra lời ngon tiếng ngọt. Lăng Thiên Dục nhìn thấy Hạ Tiểu Lạc giống như con sư tử nổi điên, hắn không muốn chậm trễ thời gian nữa, hôm nay trong công ty cũng không thiếu chuyện bận rộn. Hắn trực tiếp đem Hạ Tiểu Lạc đẩy ra cửa đi.

“Khốn kiếp, cảm thù, tôi nguyện rửa anh, nguyện rửa anh cả đời không có con cái, đoạn tử tuyệt tôn, anh đi chết đi ! “ Hạ Tiểu Lạc hướng tới phương hướng Lăng Thiên Dực đi, không có sức lực ném gối đầu đi. Lăng Thiên Dực mơ hồ nghe được Hạ Tiểu Lạc đang chửi mắng, cũng không để ý tới. Hắn hôm nay tham gia một hội nghị trọng, bởi vì cái nha đầu đần độn này, hắn hôm nay đã lãng phí quá nhiều thời gian, không thể trì hoãn nữa.

Hạ Tiểu Lạc giận đến tím mặt, mình ăn lớn như vậy thua thiệt, lại bị đồ lưu manh kia khinh bỉ. Cô định đem đồ đạc trong nhà Lăng Thiên Dực đập phá, khắp phòng đều là mảnh vụn. Cái này còn không hả giận, cô phá ghế sa lon hạng sang thành lỗ hồng lớn, còn đem trong phòng bếp phá tan tành. Hạ Tiểu Lạc phát tiết xong, đi tới phòng tắm, nhìn thấy trong gương chính mình, môi cắn cắn, xóa sạch nước mắt ở khóe mắt, đối với chính mình trong nói :

“Hạ Tiểu Lạc, mày là tối hôm qua chẳng qua bị chó điên cắn một cái, mày không có bán mình. Mày phải kiên cường, tinh thần phấn khởi lên, chỉ có làm được như vậy, mày mới có thể tìm hắn báo thù, mà không phải giống như hôm nay, chỉ có thể đập nhà hắn cho hả giận.

Hạ Tiểu Lạc cầm lên kem đánh răng trong phòng tắm lên, ở gương thượng oai oai nện ra tám chữ to : “quần tử báo thù, mười năm không muộn“. Hạ Tiểu Lạc đơn giản rửa sạch một cái, muốn mặc quần áo đi, lại phát hiện quần áo của mình đã rách nát không chịu nổi. Nếu như không sửa lại một cái, cần bán không thể mặc ra đường. Cô muốn sửa lại quần áo, đáng tiếc nơi này cần bán không có kim khâu.

“Dinh dong ! “

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 7: Chương 6: Ngàn vạn lần tôi không muốn bị đuổi việc

Hạ Tiểu Lạc xuyên thấu qua camera cửa nhà, nhìn thấy một người phụ nữ đang mỉm cười, một thân công sở sang trọng. Hạ Tiểu Lạc trong lòng âm thầm suy đoán, cô gái này cùng với đàn ông thối đó quan hệ thế nào, nếu như phát hiện mình ở chỗ này, có thể hay không xem mình làm tiểu tam đánh một trận đi. Hạ Tiểu Lạc không muốn trêu chọc, chỉ muốn đợi lát nữa lặng lẽ chạy đi. Cho nên, cô chẳng qua là làm bộ như không có nghe thấy.

“Tiểu thư, xin mời cô cửa mở. Tôi biết cô đang bên trong.” Người phụ nữ kia thanh âm rất êm tai.

“Dựa vào, con mẹ nó cô mới là tiểu thư, cả nhà các cô đều là tiểu thư. Tôi không có cầm tiền của hắn, tôi là người bị hại có được hay không !” Hạ Tiểu Lạc trong lòng thầm mắng, cũng không dám phát ra âm thanh.

“Tiểu thư, xin mời cô mở cửa. Tôi không phải là người xấu, tôi tên là Lộ Na bí thư của Lăng tổng, là Lăng tổng phân phó tôi đưa quần áo cho cô.” Người phụ nữ ở ngoài cửa nói chuyện. Hạ Tiểu Lạc còn chưa mở cửa, cô ta nói cô ta là bí thư, kia quan hệ khẳng định không rõ. Hạ Tiểu Lạc im lặng không lên tiếng, tiếp tục giả bộ như không khí.

“Tiểu thư, cô nếu như cố ý không mở cửa, vậy tôi đem quần áo đặt ở cửa. Tôi đi rồi, chính cô tới lấy đi.” nói xong liền bỏ đi, bên ngoài không còn thanh âm nào nữa.

Lăng Thiên Dực đã sớm đoán được Hạ Tiểu Lạc có thể sẽ không cửa mở, đã phân phó Lộ Na, nếu như gọi không mở cửa, đem đồ vật cửa phòng là được rồi. Ngoài cửa hồi lâu không có động tĩnh, Hạ Tiểu Lạc lại xem nhìn qua camera bên ngoài, xác định không ai. Nghĩ thầm mặc dù mình không muốn cầm tiền của hắn cùng đồ vật, nhưng quần áo là hắn xé rách, để cho hắn bồi một bộ cũng hợp tình hợp lý. Dù sao bây giờ cũng không có quần áo mặc, mở mở đem hộp giấy cầm vào phòng, lại nhanh chóng đóng cửa lại. Mở ra hộp giấy tinh xảo, bên trong quần áo đều có. Quần áo cũng rất vừa người, đai lưng màu vàng nhạt phối hợp với quần này, vừa đậm nhã mà cao quý đi.

“Ngay cả giá tiền đều không có, cũng không biết quần áo này đắt không. A! Quần áo này sẽ không phải là của cô gái hồi nãy đi? Bất quá, cũng chỉ có thể mặc tạm một chút.” Hạ Tiểu Lạc lầm bầm lầu bầu, cô không rõ ràng lắm bộ này giá trị là bao nhiêu, lấy mấy năm tiền lương làm công của cô cũng mua không nổi. Mặc quần áo xong, liền vội vã rời khỏi nhà của Lăng Thiên Dực. Hạ Tiểu Lạc về đến phòng ở của mình, may mắn nhà hàng chưa gọi tới, nếu không thật đúng là không biết làm sao bây giờ. Hạ Tiểu Lạc đổi quần áo, lập tức chạy tới nhà hàng Nhân Mộng.

“Tiểu Lạc, người chết đến nơi nào rồi ?” Đậu Nhã nhìn thấy Hạ Tiểu Lạc ở cửa phòng ăn, lập tức vọt tới. Đậu Nhã là bạn từ nhỏ của Hạ Tiểu Lạc, các cô cùng nhau làm việc ở nhà hàng Nhân Mộng này.

“Bạn trước buông mình ra, cánh tay bị bạn bóp đau quá.” Hạ Tiểu Lạc kéo kéo cổ áo, chỉ sợ Đậu Nhã nhìn thấy vết hôn lưu lại ở cổ cô.

“bạn cái nha đầu chết tiệt kia, tối hôm qua không có xảy ra việc gì chứ? Bạn đừng làm mình lo lắng chết !”

“bạn ngày hôm qua rốt cuộc đi làm gì?”

“cho bạn đi đưa đồ ăn bên ngoài, bạn cư nhiên không có đưa đến, cái khách hàng họ Chu kia khiêu nại.”

“Quản lý ngày hôm qua tức giận phi thường, một hồi nói muốn trừ tiền lương của bạn, một hồi nói muốn đuổi việc bạn, bạn phải cẩn thận đối phó.” Đậu

Nhà không ngừng kỳ kỳ tra tra , Hạ Tiểu Lạc đều không có cơ hội mở miệng. Dĩ nhiên Hạ Tiểu Lạc cũng quyết định không nói cho Đậu Nhã biết, tới hôm qua mình gặp chuyện , dù sao chuyện này cũng là khó có thể nói ra, bất luận kẻ nào cũng không thể nói .

“ ngày hôm qua mình mới đi ra đã bị dính mưa, đồ ăn bị mưa dính ướt , trên đường xe lại hư , mình xui xẻo chết . ”

Lấy cái cớ này là Hạ Tiểu Lạc muốn tốt , cô sợ Đậu Nhã tiếp tục đặt câu hỏi , vội vàng nói sang chuyện khác ,

“Đậu Nhã , quản lý giận thật sao ? Minh sẽ đuổi việc sao ? ” Đậu Nhã đang muốn miêu tả bộ dáng quản lý đang phát hỏa, còn chưa kịp há miệng , quản lý mang theo vẻ mặt giận dữ đứng ở trước mặt Hạ Tiểu Lạc cùng Đậu Nhã .

“ Miệng ngọt một chút ! ” Đậu Nhã thấp giọng nói , rồi sau đó thận trọng tránh xa quản lý , đi hỗ trợ quét dọn vệ sinh .

“ Quản lý , tôi sai lầm rồi , tôi biết tôi sai lầm rồi . ngài cho tôi cơ hội một lần đi ! Tôi thề, nhất định sẽ làm việc chuyên nghiệp, không phiền không oán. Ngài ngàn vạn đừng đuổi việc tôi , van cầu ngài . ” hạ tiểu Lạc buồn bã nhìn quản lý , cô không thể mất đi phần công việc này.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chương 7: Đi tìm kẻ phá hoại

Xong một ngày làm việc, Lăng Thiên Dực mở ra chiếc xe thể thao Lamborghini có hạn, rất nhanh liền lái trở về nhà, khắp căn phòng bừa bãi như một chiến trường khiến Lăng Thiên Dực thậm chí hoài nghi đây căn bản không phải là nhà của hắn. “ lá gan không nhỏ a , dám đập nhà của tôi. Nha đầu chết tiệt , xem ra cô không muốn sống nữa.” Lăng Thiên Dực đá đá mấy thứ rác rưởi trên đất, ngồi trên ghế sa lon xa hoa, lại theo phản xạ có điều kiện đứng lên. Nhìn kỹ, mới phát hiện ghế sa lon đều bị rách rách. Lăng Thiên Dực cau mày, đi đến phòng tắm dọn dẹp một chút, lại nhìn thấy gương phòng tắm viết rõ ràng tám chữ to, “ quân tử báo thù , mười năm không muộn . ”

“ hừ , cô nghĩ tìm tôi báo thù , tôi còn muốn tìm cô báo thù đây. Dám đem phòng của tôi hủy thành bộ dáng này, món nợ này tôi nhất định phải đòi thật tốt.” Lăng Thiên Dực tùy tiện tìm một bộ đồ thay, lập tức rời đi căn phòng giống như hồ rác này. Lăng Thiên Dực mới nhìn thấy hộp thức ăn ngày hôm qua

“ Nhà hàng Tây Nhân Mộng ” được rồi, hắn muốn đi xem cái người phá hư nhà hắn mới được. Nhưng khi đến nhà hàng Nhân Mộng rồi, lại nhìn không thấy được bóng dáng cô gái nhỏ đó.

“ tiên sinh , ngài khỏe! xin hỏi ngài đi mấy người nha?” Người phục vụ hỏi .

“ mau tránh ra , tôi muốn tìm người , chớ cản đường . ” Lăng Thiên Dực đẩy người phục vụ đối diện ra, đi vào bên trong. Người phục vụ nhìn Lăng Thiên Dực mở cửa xe ra, thân mặc hàng hiệu, biết người có tiền, cũng không dám ngăn trở, chỉ sợ đắc tội với nhân vật lớn, chỉ có thể thận trọng đi theo sau lưng.

“ tiên sinh , xin hỏi ngài là muốn tìm là khách nhân , hay là nhân viên làm việc?”

“ là một nữ, đưa đồ ăn ra bên ngoài.” Lăng Thiên Dực không tìm được người, giọng nói vô cùng không tốt. Chính hắn cũng rất hối hận, thế nào liền không có hỏi nha đầu đó tên gì.

“ tiên sinh, ở đây đi đưa đồ ăn ra bên ngoài đều là đàn ông.” Lời của người phục vụ khiến cho Lăng Thiên Dực cau mày, nắm lấy cổ áo người phục vụ, âm trầm hỏi :

“ người có nhớ lắm hay không, rốt cuộc có hay không người phụ nữ đưa đồ ăn ra ngoài? Nhất là tối ngày hôm qua.” Người phục vụ không dám đắc tội với kim chủ này , vội vàng cười nịnh nọt.

“ Nghĩ ra rồi, tối ngày hôm qua khách hàng rất nhiều, tạm thời để cho Hạ Tiểu Lạc đưa đồ ra bên ngoài một lần.”

“ vậy người đâu? ” Lăng Thiên Dực vừa nói lại quay người nhìn bốn phía phòng ăn.

“ cô ấy không có đem đồ ăn cho khách hàng, bị khách hàng khiếu nại, quản lý đã đem cô ấy đuổi việc. Tiên sinh, cô ấy đã rời đi mấy canh giờ rồi, nếu như ngài muốn tìm, ta có thể nghĩ cách giúp. ” người phục vụ nghĩ, nếu như có thể giúp được kim chủ trước mắt này, có lẽ có thể mò được phần thưởng không ít. Lăng Thiên Dực buông lỏng người phục vụ ra.

“ cho tôi tài liệu của cô ta, càng cận kề càng tốt. ”

“ Vâng , tôi lập tức đi tra , ngài có muốn hay không dùng món đi ? ” người phục vụ hỏi . “ cafe Lam Sơn.” Lăng Thiên Dực tìm một chỗ ngồi xuống , nắm

chặt nắm đấm, hôm nay hẳn muốn hung hăng dạy dỗ cái cô gái chết tiệt đó. Một ly cà phê chưa có uống hết, người phục vụ liền cầm lấy hai tờ giấy A4 đi tới.

“tiền sinh, đây là hồ sơ Hạ Tiểu Lạc đích thân điền vào, điện thoại, địa chỉ, quá khứ đều có. Còn có bản sao thẻ căn cước. ”

“Hiệu suất làm việc không tệ. ” Lăng Thiên Dực cầm lấy hồ sơ, nhìn thẻ căn cước, đây là tiểu nha đầu kia xấu xí kia đi, ném cho người phục vụ một xấp tiền lớn.

“Tĩnh tiền, còn dư lại coi như là đưa cho người chi phí giúp tôi. ”

“tạ ơn tiền sinh, cảm ơn ! ngài đi thông thả a ! ”

người phục vụ một mực đem Lăng Thiên Dực đưa đến cửa, ánh mắt liếc nhìn người đàn ông, hẳn biết người đàn ông này không phải là người bình thường đi, cho chi phí còn nhiều hơn một tháng tiền lương của hắn. Lăng Thiên Dực dựa theo địa chỉ, rất nhanh đến nơi ở, nơi này bằng một khu nhà, vừa bản lại kém, xe cũng không đi vào được. Lăng Thiên Dực lượn quanh nửa giờ, mới tìm được địa chỉ nhà Hạ Tiểu Lạc. Lăng Thiên Dực vẫn còn tính toán làm thế nào dạy dỗ Hạ Tiểu Lạc, liền nghe thấy trong nhà có tiếng nói,

“Chú Trương, phiền toái ngài cho con thêm mấy ngày nữa đi! Con bây giờ không có tiền. Chú yên tâm, con nhất định đem tiền mượn phòng nộp lên. ”

“không có tiền ? Cô không phải nói hôm nay các cô lãnh lương sao? Cô làm sao sẽ không có tiền ? Cô không phải là không muốn đưa đi, tóm lại tiền mượn phòng không thể kéo dài nữa, hoặc là đưa tiền, hoặc là bây giờ thu dọn đồ đạc ra khỏi đây. ” ông chủ phòng hưng hăng nói.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Chương 8: Các người đều là người xấu

“Chú Trương, không đối gạt chú, con ở nhà hàng phạm sai lầm hơi nhỏ, một tháng tiền lương không đưa, còn bị đuổi việc. ”

“con biết chú là người tốt, chú bây giờ đuổi con đi, con đi nơi nào đây? Chú Trương, con cầu xin chú ! Nếu không, con giúp chú giặt quần áo, hoặc là quét dọn vệ sinh? Làm một chút cơm. Kiểm sống là nghĩa vụ, tiền mượn phòng chờ con gom đủ, một phần tiền cũng sẽ không thiếu đưa cho chú. Con nhất định sớm tìm việc làm, con cũng tìm mượn bạn bè. Cầu xin chú rộng lượng cho con thêm mấy ngày, có được hay không ? ”

“Chú Trương, cầu xin chú. ” Hạ Tiểu Lạc không ngừng khẩn cầu, tránh cho người này bỏ đi. Cô bây giờ chỉ còn kém đối phương quỹ xuống. Lăng Thiên Dực ở ngoài cửa, nghe rõ hết thấy, nghĩ thầm nha đầu này bây giờ bị đang bị ông chủ đòi tiền phòng rất khổ sở, cùng hắn nhất định quan hệ. Nếu như ngày hôm qua hắn có thể tốt bụng nhắc nhở cô một cái, có lẽ nha đầu kia có thể giao hàng đúng thời điểm, bây giờ không có xảy ra những chuyện này. Đồng thời, Lăng Thiên Dực nghĩ tới nữ nhân quật cường này sắp lưu lạc đầu đường rồi, buổi sáng lại không muốn lấy mười triệu hắn cho, ngược lại có mấy phần khí cốt.

“Tiểu Lạc, chú Trương cũng không phải không có tình lý. Con biết chú Trương ly hôn mới có mấy năm, cũng rất tịch mịch a. Con bồi chú Trương được không, tiền thuê nhà kia chú Trương cũng không lấy của con, con muốn ở chỗ này bao lâu, vậy thì ở chỗ này ở bấy lâu đi. Chú Trương còn có thể mua cho con quần áo đẹp .....” Tĩnh Trương nói xong mặt liền trở nên ôn hòa đứng lên, trên mặt hắn nở ra nụ cười khiến cho Hạ Tiểu Lạc kinh hãi.

Mắt thấy Tĩnh Trương sắp hướng tới ôm mình, Hạ Tiểu Lạc vội vàng tránh ra.

“không muốn, chú Trương, con ngày mai sẽ ra ngoài mượn tiền, lập tức đóng tiền mượn phòng. ”

“Lời cô nói ai dám tin tưởng, cũng đã kéo dài nửa tháng. Không có tiền mượn phòng, vậy dùng thân thể cô đóng đi. ” Tĩnh Trương nói xong liền mạnh mẽ xô ngã Hạ Tiểu Lạc xuống, dùng thân hình béo mập tràn đầy mùi rượu và khói thuốc hôn khuôn mặt nhỏ bé của cô. Hạ Tiểu Lạc khóc không ra nước mắt, tại sao mình lại xui xẻo như vậy, ai có thể tới cứu cô đây ? Lăng Thiên Dực không thể nhìn được nữa, nổi giận dùng dùng đem cửa đập ra. Mặc dù hắn tới tìm tiểu nha đầu này để “trả thù”, nhưng là hắn cũng tuyệt đối không cho phép người khác khi dễ tiểu nha đầu của hắn. Tiểu nha đầu, chỉ có thể để một mình hắn khi dễ. ”

“Tiểu tử, mày từ đâu xuất hiện? Cút ! Chớ phá hư chuyện tốt của lão tử.” Tĩnh Trương nói với vẻ mặt hung thần ác sát. Hạ Tiểu Lạc tựa hồ thấy được một tia hy vọng, nhưng cô không nghĩ tới người cứu cô, lại là người tới hôm qua khi dễ cô, trong lòng không nói ra được tư vị gì.

“Ông, lão già không biết xấu hổ. ” Lăng Thiên Dực nói xong, hướng về phía Tĩnh Trương đánh, sau đó đem Tĩnh Trương đá ra ngoài cửa. Tĩnh Trương là kẻ yếu nhất gan, liền lăn một vòng chạy mất.

“còn lo lắng làm gì, đi theo tôi. ” Lăng Thiên Dực kéo Hạ Tiểu Lạc rời đi, Hạ Tiểu Lạc không muốn đi cùng hắn, nhưng lại không có khí lực chống cự.

Lăng Thiên Dực mở cửa xe.

“lên xe .” Hạ Tiểu Lạc bắt động tại chỗ, ở trong mắt cô Lăng Thiên Dực tối hôm qua khi để cô cùng nam nhân vừa mới cứu cô không có gì khác nhau, cô cũng không muốn mới thoát khỏi hang hổ, lại xông vào ổ sói .

“Thế nào ? Còn muốn đi tìm lão sắc quỷ đó?” Lăng Thiên Dực không vui nói, Hạ Tiểu Lạc cắn cắn môi.

“Tôi không đi, các người đều là người xấu, là lão sắc quỷ, đều muốn khi dễ tôi...”

Lăng Thiên Dực tròn mắt một cái, cái cô gái đàn nói càn cái gì đây? Thật là có mắt mà không biết nhìn. Hắn , Lăng Thiên Dực, là nam nhân độc thân kim cương đứng hàng thứ nhất thành phố A , tại sao có thể dùng từ “lão sắc quỷ” để hình dung hắn , đáng giận hơn là , còn đem hắn và cái lão già bụng phệ đó một chỗ. Hạ Tiểu Lạc ủy khuất đến tức nghẹn, ngồi chồm hóm dưới đất khóc , Lăng Thiên Dực sợ nhất là phụ nữ khóc, hắn thật không có cách nào, người vây xem trước cửa nhà càng đông, nhìn thấy một chiếc xe đất tiền đủ làm người ta choá mắt, hơn nữa còn một cô gái nhỏ ngồi khóc thút thít , càng là đưa tới không ít người vây xem.

“lên xe .” Lăng Thiên Dực không chịu nổi xung quanh có ánh nhìn chăm chú, liền mạnh mẽ đem Hạ Tiểu Lạc nhét vào xe. Một khắc cũng không nguyện ý dừng lại , mở ra cửa xe chạy đi mất, hắn vốn không nên xuất hiện ở chỗ này.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Chương 9: Cấn người, cô là chó sao?

“uy, anh muốn dẫn tôi đi nơi nào ? “

“anh bị bệnh thần kinh à , mau dừng xe lại a ! “

“anh mà không dừng xe , tôi liền nhảy xuống .” Hạ Tiểu Lạc ngồi ở phía phó lái hầm hừ , làm một bộ dáng cô gái mạnh mẽ. Lăng Thiên Dực nhú mày một cái , mắt liếc cô gái nhỏ bên cạnh.

“muốn nhảy xe ? sợ là cô không có bản lĩnh này,tôi cũng khóa cửa xe, cô nghĩ tôi nhảy cũng dừng hòng. Bất quá, cô gái, lúc cô theo tôi nói chuyện , thì không thể làm ra bộ dáng thực nữ một chút sao ? “

“anh mau dừng xe cho tôi. “ Hạ Tiểu Lạc tiếp tục la, cô cố gắng mở cửa xe .

“bây giờ coi như để cho cô xuống xe, cô cũng không biết đường , vạn nhất gặp phải mấy tên bại hoại , tôi cũng không có biện pháp cứu cô một lần nữa . “ Lăng Thiên Dực làm ra một bộ dáng bất cần đời.

“anh chính là loại bại hoại ghê tởm nhất. “ Hạ Tiểu Lạc nghĩ đến tối ngày hôm qua, liền đưa ra nắm đấm liền hướng tới Lăng Thiên Dực .

“A ! “ Lăng Thiên Dực thắng xe gấp , đem xe dừng ở ven đường , bởi vì theo quán tính, Hạ Tiểu Lạc không có nịt giầy an toàn lại thân thể liền nghiêng về trước , đầu đụng phải phía trước .

Hạ Tiểu Lạc thấy xe dừng lại , cũng không có đụng đau đầu, liền trực tiếp trách mắng :

“mở cửa ! tôi không nên cùng tên bại hoại anh ở trên cùng một chiếc xe . “

“đồ bại hoại , để tôi xuống xe . “ Hạ Tiểu Lạc cố gắng tìm cách mở cửa , làm thế nào cũng không tìm được. Cô ngày thường đều đi làm bằng xe buýt , cơ hồ không biết xe riêng mở cửa thế nào , huống chi đây là xe thể thao có hạn. Lăng Thiên Dực tức đến bốc lửa , cỡi ra dây an toàn , nhảy qua chỗ phó lái, đè ép Hạ Tiểu Lạc đang nổi điên, trong ánh mắt theo ngọn lửa chết người.

“tôi tốt bụng giúp cô, cô lại mắng tôi ' bại hoại ' . Tôi cũng không thể để cô mắng' bại hoại' lâu như vậy, tôi liền một lần ' bại hoại' cho cô xem”

“anh làm gì thế, mau buông ta.” Hạ Tiểu Lạc cố gắng đẩy người đàn ông đang đè ở trên người mình ra, lại không có khí lực nào .

“cứu mạng a ! cứu mạng .....” Hạ Tiểu Lạc nhìn thấy chiếc xe đi ngang qua, liền lớn tiếng kêu cứu , nhưng là xe kia lại vội và chạy đi , căn bản không có dừng lại .

“vô dụng thôi , xe này hiệu quả cách âm rất tốt.” Lăng Thiên Dực nhìn con mồi dưới người, đang làm ra bộ dáng muốn chết .

Đang lờ lợc, mượn ánh đèn lờ mờ, Lăng Thiên Dực có thể thấy cái cổ trắng nõn của cô còn lưu lại ấn lý của hắn tối hôm qua, trong lòng không khỏi dấy ý nhỏ nhỏ, một loại thắng lợi vinh quang . Lăng Thiên Dực đánh ngã ghế ngồi , Hạ Tiểu Lạc ý thức được tình cảnh dị thường nguy hiểm, máu trong người đều muốn đông lại. Cô liều mạng giãy giụa, đầu nhỏ xoay bên trái lại nhanh chóng xoay bên phải tránh đi cái hôn bá đạo của Lăng Thiên Dực.

“tránh cái gì? Cô không cần xấu hổ, vật nhỏ, người tồi hôm qua cũng là ta, tối nay cũng là ta, cô tránh không kịp ỉ. “Lăng Thiên Dực bóp cái miệng anh đào nhỏ nhắn của cô, bèn nhảy chồm vào đầu lưỡi đầy hương thơm, cơ hồ muốn cướp đi hơi thở của cô, cô cảm giác sắp hít thở không thông.

“ách! “Lăng Thiên Dực rên lên một tiếng, giờ tay lau khước miệng đang chảy máu.

“cần người? Cô là chó sao? “Lăng Thiên Dực lập tức bốc lửa. “buông tôi ra, khốn kiếp, anh đi chết đi.” Hạ Tiểu Lạc dùng sức đẩy. Lăng Thiên Dực liều mạng, cuồng nhiệt mà bá đạo hôn môi cô, không chần chừ khoá lại cái miệng nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Chương 10: Bị sốt, đi đến bệnh viện

Hạ Tiểu Lạc cả người run cầm cập, cô cảm giác mình xong đời rồi, lại bị cái người đàn ông thối này khi dễ. Trong nháy mắt nước mắt chảy xuống, biểu lộ bên trong đều là sự tuyệt vọng. Cô cảm giác không chịu nổi nữa, đầu trầm xuống, dần dần mất đi ý thức.....

“Này, tỉnh lại!” Lăng Thiên Dực vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, lại sờ sờ cái trán.

“Sao lại nóng như vậy, đáng chết! Cứ nhiên lúc này lại sốt.” Hai mươi phút sau, trước cổng bệnh viện xuất hiện một chiếc xe thể thao Lamborghini, một người đàn ông đẹp trai bước xuống ôm một cô gái vào phòng cấp cứu.

“Lăng tổng, ngài yên tâm, chẳng qua là bị sốt bình thường thôi, không có gì nguy hiểm.” Bác sĩ một mực cung kính nói, Lăng Thiên Dực là cổ đông lớn nhất của bệnh viện này, không người nào dám bất kính với hắn.

“Lúc nào có thể ra viện?” Lăng Thiên Dực lạnh lùng hỏi.

“Truyền nước biển và quan sát một chút nữa là xong, nếu như không vấn đề gì, liền có thể rời đi.” Bác sĩ nói.

“Tốt, an bài phân trị liệu tốt nhất.” Lăng Thiên Dực ngồi ở ghế salon bên giường bệnh, lẳng lặng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang đỏ bừng cô gái nhỏ, trong lòng không khỏi có chút thương tiếc. Mặc dù cô gái này quá thật rất phá phách, đem nhà hắn hủy thành một bãi phế thải, nhưng giờ phút này lại không so đo một chút nào, chẳng qua hy vọng là cô gái nhỏ này có thể tốt nhanh lên một chút.

Lúc này, một âm thanh vang lên phá vỡ sự an tĩnh của phòng bệnh.

“Alo, mẹ, trẻ như thế còn gọi điện thoại, có chuyện gì sao?”

“Con là con ta, không có việc gì thì không thể gọi điện thoại cho con sao? Con nói xem, con hơn thời gian dài rồi không có về nhà?” Lăng Thiên Dực cau mày, hắn phiền nhất là về nhà, về liền bị ép cưới.

“Mẹ, còn không phải là bận rộn công việc ở công ty sao? Hôm nào con trở về thăm mẹ một chút.” Lăng Thiên Dực trả lời câu hỏi của mẹ hắn. Bà, mẹ hắn - Hà Mỹ Thực cũng không phải kẻ ngu, lập tức nói:

“Ngày mai con phải về, bác Trầm có đến, buổi tối về cùng nhau ăn một bữa cơm, Giai Ny cũng tới, các con gặp mặt một lần đi.”

“Tối mai con đi gặp khách hàng.” Lăng Thiên Dực vội vàng kiểm soát, nghe được tên Trầm Giai Ny, đã cảm thấy không có khẩu vị.

“Không được, chuyện này không có nói nữa. Vừa rồi ta mới gặp đứa bé Giai Ny bé kia, con thể nào đắc tội với nó? Chọc cho Giai Ny mất hứng. Vừa lúc ngày mai bác Trầm của con tới thành phố A, cùng nhau ăn một bữa cơm, thật tốt nói chuyện với người ta. Phải biết con cùng Giai Ny coi như là môn đăng hộ đối, con cũng không nên đem con dâu ta chọn hù chạy.”

“Dực, con có nghe thấy không? Nếu như con ngày mai không đến, cũng đừng nhận ta đây là mẹ.” Hà Mỹ Thực quan tâm hôn nhân đại sự của con trai, căn bản không cho Lăng Thiên Dực một cơ hội nào.

“Biết.” Lăng Thiên Dực buồn bực, bất quá, ngày mai cùng Trầm Giai Ny nói chuyện rõ ràng.

mình đã xử lại theo đúng yêu cầu của bạn rồi, cảm ơn bạn nha.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Chương 11: Muốn trốn sao, vậy coi chừng mạng của cô

Sáng sớm, trong phòng bệnh yên tĩnh, vài tia sáng mặt trời xuyên qua cửa sổ chiếu vào phòng. Hạ Tiểu Lạc trở mình, mở ánh mắt còn mơ màng ra, một khuôn mặt phóng đại đột nhiên xuất hiện, cô không khỏi giật mình.

“ Tỉnh ? ” Lăng Thiên Dực có bộ dáng bất cần đời đưa tay sờ sờ cái trán của cô gái nhỏ trên giường bệnh.

“ Uhm, không sốt nữa, coi như thuốc có tác dụng. ”

“ Tôi... Bị làm sao vậy? ” Hạ Tiểu Lạc đang nói chuyện cảm giác cổ họng nhói đau một cái.

“ Cô bị sốt, tới 39 độ, là tôi đưa cô đến bệnh viện. ” Lăng Thiên Dực nhếch môi, lộ ra một nụ cười, chờ nghe lời cảm kích. Hạ Tiểu Lạc cổ họng khô khốc, có chút nói không ra lời, huống chi cô cũng không muốn nói chuyện với cái đàn ông thối này. Thời gian một phút lảng lảng trôi qua, Lăng Thiên Dực không nghe được một tiếng cảm ơn của cô, trong lòng liền không vui, khuôn mặt góc cạnh đành lại, mang theo bộ dáng tuần lẳng đứng lên, trong ánh mắt lộ ra tia lạnh lẽo.

“ Nay, cô gái chết tiệt kia, ngày hôm tôi qua đêm cô từ trong tay lão già xấu xí cứu ra, lại đưa cô đến bệnh viện, cho cô phần trị liệu tốt, còn thức suốt một đêm trông cô. Cô bây giờ đã hạ sốt, người cũng thanh tỉnh, chẳng lẽ một tiếng cảm ơn cũng không nói được với tôi sao? ” Lăng Thiên Dực nắm cằm của cô gái nhỏ, dường như muốn ăn thịt người ta luôn.

“ không có, tôi đối với anh không lời để nói, anh là cái đồ ôn thần, mau chết đi cho tôi. ” Hạ Tiểu Lạc mắng.

Lăng Thiên Dực bàn tay gia tăng thêm lực bóp, Hạ Tiểu Lạc cảm giác cằm mình sắp bị bóp nát, mà cái ôn thần này cũng càng ngày càng tiến tới gần.

“ tôi tốt bụng cứu cô, cô không lấy thân báo đáp coi như xong, thậm chí ngay cả lời cảm kích đều không nói? Còn mắng tôi là ôn thần, cô rốt cuộc có lương tâm hay không a? ”

“ Bỏ ra, anh ôn thần chết tiệt này, đồ quỷ ..... ” Hạ Tiểu Lạc mắng.

“ mắng chửi người, bởi vì cô quá rãnh rồi đi. ” Lăng Thiên Dực đem Hạ Tiểu Lạc đặt ở trên giường bệnh, nặng nề hôn xuống, hắn muốn chặn lại cái miệng nhỏ của cô. Hạ Tiểu Lạc cả người vô lực, căn bản đẩy không ngã cái người đàn ông đang hôn mình ra. Đang hôn say đắm, bỗng, một tiếng chuông điện thoại vang lên, cắt đứt chuyện tốt của Lăng Thiên Dực.

“ chuyện gì ? ” Lăng Thiên Dực tức giận hỏi.

“ Lăng tổng, ngưng ngưng quấy rầy ngài. Tuần trước ngài hẹn Phó thị trưởng bàn chuyện mảnh đất kia, thời gian là mười giờ sáng nay, ở trung tâm thương mại Kim Kiều. ” Gọi điện thoại là Lộ Na, lúc này đã chín giờ rưỡi sáng, tổng giám đốc luôn luôn không đi trễ hôm nay lại chưa đến công ty, cô chỉ có thể gọi điện thoại nhắc nhở một cái.

“ biết, các người đi an bài trước, chờ chậm trễ, tôi sẽ đến đúng giờ. ” Lăng Thiên Dực nói xong cũng cúp điện thoại. “ Vật nhỏ, cô đang hoảng ở chỗ này, chờ tôi trở lại sẽ cùng cô tính sổ. Tôi cảnh cáo cô, nếu như muốn chạy trốn, vậy thì coi chừng mạng của cô! ” Lăng Thiên Dực sau khi nói xong, bất thành linh cảm lỗ mũi của cô một cái.

“ nhớ lời của tôi. ” Lăng Thiên Dực nhéo nhéo hai bên gò má mập mạp của Hạ Tiểu Lạc, sau đó đi như không có chuyện gì xảy ra. Nhưng là, Lăng Thiên Dực thế nào cũng không nghĩ ra, lời cảnh cáo của hắn bị Hạ Tiểu Lạc không bỏ vào tai. Lăng Thiên Dực rời đi không tới một phút, y tá trưởng liền tiến vào, nói chuyện không thôi còn cực kỳ nịnh nọt. Hạ Tiểu Lạc ăn một chút cháo y tá trưởng đưa tới, có chút khí lực, liền muốn muốn rời đi, cô phải đi tìm kiếm việc làm, nếu không rất nhanh sẽ bị lưu lạc ngoài đường.

“ Hạ tiểu thư, cô bây giờ còn không thể rời đi. ” y tá trưởng ngăn trở.

“ bệnh của tôi đã tốt, có thể đi rồi. ” Hạ Tiểu Lạc mặc quần áo lại, cố đi tới cửa.

“ Hạ tiểu thư, cô nghỉ ngơi nữa một hồi rồi đi, cô mới vừa hạ sốt, thân thể còn tương đối suy yếu. ” Y tá trưởng vội vàng chắn ở cửa.

“ Tôi thật sự có chuyện a, cô làm gì thế, sao ngăn ta nha? ” Hạ Tiểu Lạc làm ra bộ dáng bất đắc dĩ, nào có người không để cho mình đi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Chương 12: Ở trên cao, thật kích thích

Hạ Tiểu Lạc cố ý đi tới chỗ y tá trưởng cầu khẩn “Hạ tiểu thư, Lăng tổng đã phân phó, để cho cô ở chỗ này nghỉ ngơi thật tốt. tôi là người phụ trách chiếu cố cô, nếu như tôi tự mình để cô rời đi, tôi sẽ bị khai trừ, tôi ở chỗ này làm bảy năm mới lên đến vị trí như bây giờ, tôi không thể mất đi phần công việc này. Cầu xin cô đó!” y tá trưởng bày ra dáng vẻ đáng thương, trong đôi mắt đều là cầu khẩn. hạ tiểu Lạc mới vừa bị nhà hàng Tây Nhân Mộng khai trừ, cô có thể hiểu được tình cảnh hiện giờ của y tá trưởng. Người không muốn, chớ thi với người. Hạ Tiểu Lạc bữu môi, ngồi vào ghế salon, y tá trưởng vội vàng mở ti vi, đem hộp điều khiển ti vi bỏ vào tay cho hạ tiểu Lạc.

“Hạ tiểu thư, cô xem ti vi một chút. Cô muốn uống cái gì không? Tôi đi chuẩn bị cho cô.”

“tôi không khát. tôi đợi khi nào có thể rời đi?” hạ tiểu Lạc thật lòng không muốn gặp lại Lăng Thiên Dực cái ôn thần đó, hơn nữa cô thậm chí có chút sợ cùng hắn sống chung một chỗ, đây chính là một lão sắc lang.

“cái này cũng nói không tốt, muốn xem ý Lăng tổng. Lăng Thiên Dực là cổ đông lớn nhất bệnh viện này, đến viện trưởng cũng phải nghe hắn phân phó.”

y tá trưởng trong thời điểm này nhắc tới Lăng Thiên Dực, gương mặt bắt đầu lộ ra si mê một mảng. hạ tiểu Lạc lười biếng tựa vào ghế sa lon, cô không muốn làm liên lụy tới vị y tá trưởng này, nhưng là cũng không muốn ở chỗ này chờ Lăng ôn thần trở lại. hạ tiểu Lạc khổ tâm suy tư, rốt cục đi đến phòng rửa tay, suy nghĩ kế hoạch chạy trốn.

“y tá trưởng, phòng bệnh này quá buồn tẻ. không bằng chúng ta đi ra ngoài đi tản bộ một chút, cô xem bên ngoài ánh mặt trời thật tốt a!” hạ tiểu Lạc ăn cơm trưa rồi, tinh thần tốt hơn một chút, hoàn toàn không có dáng vẻ ngã bệnh. y tá trưởng nhìn một chút ngoài cửa sổ, mặt trời lên cao như vậy, ánh nắng gay gắt của buổi trưa chiếu xuống, làm gì đi tản bộ được nha? Cô có chút hoài nghi nhìn hạ tiểu Lạc, nhưng suy nghĩ trước mắt cô bé này là Lăng tổng đưa tới, chỉ bằng Lăng tổng giữ cô ta một đêm, nhất định là nhân vật quan trọng, tuyệt đối không dám đắc tội. y tá trưởng suy nghĩ, một lát sau, cuối cùng cũng đồng ý. hạ tiểu Lạc đi theo y tá trưởng xuống lầu dưới bệnh viện. Lầu dưới là vườn hoa, dọc theo đường đi là thang máy, nơi nào là thang lầu, cửa thoát hiểm, con đường kia cách bệnh viện đại môn gần nhất, cô yên lặng ghi nhớ trong lòng. y tá trưởng dọc theo đường đi đều rất cẩn thận, chỉ sợ hạ tiểu Lạc chạy mất. Bất quá, hạ tiểu Lạc đi xung quanh bệnh viện một vòng sau, đằng hoàng trở lại phòng bệnh, lòng của y tá trưởng treo trên cây, cuối cùng cũng xuống.

“ai yêu, tôi đau bụng, thật là đau a.....” hạ tiểu Lạc trở lại phòng bệnh, không tới ba phút sau, liền bắt đầu ở trên ghế salon lăn lộn mà la. Y tá trưởng vội vàng nhấn chuông thông báo, trong thời gian ngắn, tầng mười hai là phòng bệnh khách quý, bác sĩ cùng y tá cùng lúc xuất hiện. “Hạ tiểu thư, cô nơi nào không thoải mái?” bác sĩ trị liệu của Hạ Tiểu Lạc nói.

“Đau bụng, đau chết luôn! Cũng không biết là nang viêm, hoặc là có kết thạch.....” Hạ Tiểu Lạc bày ra dáng vẻ thống khổ.

“Đưa đến phòng cấp cứu.” bác sĩ chủ trì nhìn vị khách mà cổ đông lớn nhất của bệnh viện đưa tới không dám chậm trễ chút nào.

“Chớ, chớ, chớ! Tôi..... tôi cũng có thể là ăn trứng đồ ăn hư. Nếu không, tôi đi nhà cầu trước? Rất nhanh, các người chớ đi, ở chỗ này chờ tôi, ai cũng chờ đi a!” Hạ Tiểu Lạc ôm bụng vọt vào phòng rửa tay, nhanh chóng mở cửa sổ ra, mới vừa chạy ra ngoài hết một vòng, trong đầu của cô đã có một quyết định vô cùng chính xác chính đường này chạy trốn. Hạ Tiểu Lạc thấy rõ ràng hai gian phòng bệnh ở phòng rửa tay vừa lúc đẩy cửa sổ ra, thấy ban công nối liền nhau, không để ý độ cao của tầng mười hai, liền nhảy nhanh lộn vòng vào phòng bệnh cách vách không ai, khu phòng bệnh hạng sang này, không phải là tùy tiện ai cũng có thể vào.

“oa tắc, cực kỳ kích thích!” Hạ Tiểu Lạc làm bầm lều bầu, cô từ nhỏ liền vô cùng thích mạo hiểm, lần này trời cao cho vượt qua ngược lại để cho cô quá chán ả. Hạ Tiểu Lạc thừa dịp các y tá và bác sĩ tập trung ở phòng bệnh của cô, đánh cá thời gian ngắn, thuận lợi dựa theo lộ tuyến vừa định, thành công trốn ra ngoài Thánh Lã bệnh viện. Hơn nữa nàng là ở con mắt nhìn trùng trùng của mọi người chạy đi, coi như tên họ Lăng muốn tìm phiền toái, cũng là pháp không trị mọi người, y tá trưởng sẽ không bởi vì cô chạy trốn mà bị dính lú.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 14: Chương 13

Hạ Tiểu Lạc một mình đi ra bệnh viện tư lập Thánh Mã Lệ, đi trên con phố nhỏ, lại quay đầu nhìn các toà nhà cao tầng. Cô rất muốn trở về căn phòng nhỏ của mình để thay một bộ quần áo, nhưng vừa nghĩ tới ánh mắt háo sắc của ông chủ phòng trọ, liền bỏ đi ý niệm trở về. Hạ Tiểu Lạc đi trên đường không mục đích, hôm nay cô trừ muốn chết, là nhờ Đậu Nhã giúp đỡ, căn bản không có biện pháp khác. nhưng cô biết Đậu Nhã cũng có chỗ khó xử, cha Đậu Nhã chết sớm, mẹ tái giá không muốn cô (ĐN), cô từ nhỏ liền ở nhờ trong nhà chú thím, nhưng chú thím một mực không ưa cô, ngày nào cũng gây gãi nặng. Ngày hôm qua ở nhà hàng, Đậu Nhã vì duy trì cho mình không bị đuổi việc, cũng chọc giận quản lý, hai người liền bị đuổi việc. Hạ Tiểu Lạc cảm thấy muốn phản tội lỗi, lúc này cô không có dũng khí đi quấy rầy Đậu Nhã.

“tuyển nhân viên !” Hạ Tiểu Lạc thấy nhiều người tập trung ở biển quảng cáo, lập tức tiến tới nhìn một cái.

“mười tám tuổi trở lên, phái nữ, thân cao một mét sáu trở lên . . . . .” Hạ Tiểu Lạc tựa hồ lại thấy được hy vọng, mặc dù là quán rượu cao cấp, nhưng yêu cầu tựa hồ cũng không cao, mình hẳn tạm được. Hạ Tiểu Lạc tinh thần lập tức tỉnh táo, không để ý mình còn mặc bệnh nhân, liền đường hoàng đi vào, đối với người phục vụ phía trước hỏi:

“Xin chào, tôi thấy trước cửa tuyển có nhân viên, tôi tới nộp đơn.” vị tiểu thư trước mắt mặc dù coi thường Hạ Tiểu Lạc một thân mặc đồ bệnh nhân, nhưng dù sao đây cũng là quán bar cao cấp lại ở phía trước cửa, như cũ mang theo nụ cười, ôn nhu nói: “Xin mời điền vô tờ đơn xin việc này, sau đó lên lầu hai quẹo phải, đến khu HR, đem tờ đơn xin việc giao cho hướng dẫn viên, liền có thể chờ đợi.”

“Cám ơn!” Hạ Tiểu Lạc nhận lấy tờ giấy cùng cây bút, năm phút sau liền ghi xong, lập tức hấp tấp vọt tới lầu hai, đem tờ đơn xin việc giao cho hướng dẫn viên. Hạ Tiểu Lạc nhìn thấy người tới nộp đơn không ít, liếc mắt chừng hơn ba mươi người. Vậy mà, vui mừng nhất chính là nơi này vẫn còn có một khuôn mặt quen thuộc,

“chết Đậu Nha, cậu tại sao lại ở chỗ này?”

“tiểu Lạc!” Đậu Nhã một thân xơ xác, so với Hạ Tiểu Lạc mặc đồ bệnh nhân, không tốt hơn được.

“Người cậu làm sao mặc đồ bệnh nhân vậy? Ngã bệnh sao?” Đậu Nhã lấy tay đưa lên trán Hạ Tiểu Lạc thử nhiệt độ một chút, Hạ Tiểu Lạc là hất tay Đậu Nhã ra,

“sốt cao, bắt quá đã tốt lắm. Chỉ xuất viện quá mau, quên đem đồ bệnh đổi lại.”

“cậu không có sao là tốt rồi. Buổi trưa hôm nay hàng xóm kể nhà mình nói quán rượu này cuối tuần sẽ chính thức khai trương, cần rất nhiều phục vụ, mình liền muốn tìm cậu cùng đi xin việc, nhưng điện thoại di động của cậu một mực tắt máy, không nghĩ tới cậu cư nhiên cũng tìm được nơi này.” Đậu Nhã oán trách, cô cơ hồ gọi điện thoại một canh giờ a.

“Mình không có tiền đóng tiền mướn phòng, liền lấy điện thoại di động đi thế chấp rồi. Mới vừa điền vào đơn xin việc, phương thức liên lạc mình viết số điện thoại di động của cậu. ại!” Hạ Tiểu Lạc than thở.

“đáng thương a! hy vọng chúng ta cũng có thể nộp đơn thành công.” Đậu Nhã vỗ vỗ vai bạn tốt.

“bất quá, cậu mặc quần áo này cũng không thích hợp đi nộp đơn, dù sao vóc người chúng ta không khác biệt lắm, mình trước nộp đơn, mình cùng cậu liền vô phòng WC đổi đồ cho nhau.”

“Đậu Nha tốt quá, tớ yêu cậu chết mất.” Hạ Tiểu Lạc vừa nói liền cho Đậu Nhã một cái ôm.

“Cậu mau tránh ra cho mình, chớ đem quần áo của mình làm nhăn, lập tức sẽ đến phiên mình.” Đậu Nhã đẩy Hạ Tiểu Lạc ra, hai người cũng đứng ở trên ghế dài chờ đợi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Chương 14

Tại bệnh viện tư nhân Thánh Mã Lệ, trong phòng bệnh tổng thống và toàn bộ bệnh viện đang nổi loạn để tìm Hạ Tiểu Lạc- bệnh nhân mà đại cô đồng tự mình đưa tới. Lăng Thiên Dực cùng Phó thị trưởng ăn cơm trưa xong, rảnh rỗi trò chuyện một hồi, cũng được coi đạt thành ý hướng tới hiệp nghị, đang muốn mời Phó thị trưởng đi đánh golf, lại nhận được cuộc điện thoại của viện trưởng gọi tới. Lăng Thiên Dực trong lòng một trận nhiệt hỏa, cô ta cư nhiên to gan như vậy, lại dám đem lời của hắn treo bên tai, hắn nhất định phải lập tức mang cái cô không nghe lời này về, dạy dỗ một trận mới được. Lăng Thiên Dực an bài chuyện công ty cho Phó tổng Triệu Khải Đức đi cùng với đoàn người Phó thị trưởng đoàn, mình đi nói mấy câu khách sáo xong liền rời Trung tâm Thương mại Kim Kiều. Lăng Thiên Dực đi tới bệnh viện, điều ra tất cả không gian trong phòng bệnh, chỉ có một cửa sổ trong phòng WC mở, tâm không khỏi lạnh một cái, nắm chặt quả đấm.

“Vật nhỏ, không muốn sống nữa sao? Lại dám ở tầng mười hai leo tường, quả thật là lá gan không nhỏ.” Viện trưởng thấy sắc mặt của Lăng Thiên Dực càng ngày khó nhìn, trong lòng cũng bắt đầu sợ hãi.

“Lăng tổng, rất xin lỗi, xảy ra chuyện như vậy, là trách nhiệm của chúng tôi. Bất quá, chúng tôi đã phái số lượng lớn nhân viên đi tìm Hạ tiểu thư, tin tưởng rất nhanh liền có thể tìm được.”

“Đồ vô dụng.” Lăng Thiên Dực không trông cậy vào những thứ mà Bạch đại quái có thể giúp được, hắn sống ở bệnh viện cũng không dùng, cái cô gái nhỏ đó tuyệt đối sẽ không tự mình trở lại. Lăng Thiên Dực lái xe qua mấy con phố lân cận, nhưng không có bất kỳ thu hoạch nào. Lăng Thiên Dực đem xe dừng ở cửa quán rượu Hào Tư Lai, vừa nhấn thang máy lầu 29, tay cầm điện thoại nhấn một dãy số, liền truyền tới một thanh âm lười biếng thanh âm.

“Tôi nói này Lãng lớn nhỏ , có phải cậu không muốn cho người ta ngủ trưa hay không?”

“Ngủ cái đầu cậu. Nghe, lập tức tìm cho tôi một người, nhiều nhất năm phút, tôi sẽ gửi tài liệu vào hộp thư của cậu.” Lãng Thiên Dực giọng nói nghiêm nghị, không đối phương một câu phản kháng.

“Uy, cái người máu lạnh, cậu có hiểu hay không ‘ buổi trưa không ngủ, buổi chiều hồng mắt ’ đó danh ngôn viết nha ? ” Điện thoại bên kia là Diêu Thịnh đang nói chuyện với Lãng Thiên Dực. Ở trường cảnh sát chưa học xong liền bị đuổi học, mình mở cơ sở thám tử tư, trong nhà cũng có nhiều tiền, cho nên làm việc ba ngày có ba ngày không cũng không sao.

“Anh em à, bây giờ là buổi trưa cho tôi có thời gian nghỉ ngơi được không, rồi tìm người cho cậu, người ta có bao nhiêu khổ cực nha ? ”

“Không trả tiền cũng sao, liền đem ‘ tia chớp ’ của cậu đưa cho tôi là được rồi, tôi muốn chiếc BMW của cậu đến trưng tư luôn rồi.” Lãng Thiên Dực căn bản không để ý tới Diêu Thịnh đang oa tặc.

“Bớt nói nhảm đi cho tôi nhờ, trước tiên tìm được người cho tôi. Nếu không, cậu nhất định chết dưới tay tôi.”

“Này, ý cậu là đại tổng giám đốc, cũng không thể ép người nghèo như tiểu trình thám tôi đây. Chúng ta ở thương nói thương, không có chỗ nào tốt, chính là kẻ ngu cũng không cho cậu kiếm sống a ! cái đó ..... hắc hắc, ‘ tia chớp ’ thật ra thì tôi rất có duyên, ta cùng nó đơn giản chính là vừa thấy đã yêu .....” Diêu Thịnh mặt dày mày dạn vừa nói, chính là muốn đem ‘ tia chớp ’ cho thu vào trong tay. Lãng Thiên Dực lúc này đã đi ra thang máy, hẳn từ trong túi lấy ra tập hồ sơ của Hạ Tiểu Lạc tối hôm qua phục vụ ở nhà hàng Nhân Mộng đưa cho hắn, giao cho bí thư.

“Cầm đi quét, sau đó gửi vào trong hộp thư của tôi, tôi muốn lập tức chuyển phát.”

“Này, uy, uy ! Tôi còn không có đồng ý tìm người cho cậu đây, cậu đừng gửi vào trong hộp thư của tôi, tôi không muốn làm ăn lỗ vốn.” Diêu Thịnh nghe được Lãng Thiên Dực nói chuyện cùng bí thư, lập tức liền nóng nảy.

“Bớt dài dòng đi ! Được ! ‘ tia chớp ’ liền thuộc về cậu. Nhưng nếu như không tìm được người .....” Lãng Thiên Dực còn chưa nói hết, đầu điện thoại bên kia, Diêu Thịnh liền dành nói.

“Không có nếu như, tôi Diêu Thịnh nhất định tìm được người, cậu cứ từ từ uống cà phê, chờ tin tức của tôi”.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Chương 15

Sắp tới, quán rượu Hào Tư Lai chuẩn bị khai trương, trước phòng hành chánh quản lý tuyển chọn nhân viên qua một lần, mà lần này nhân viên đi dự tuyển không ích, Hạ Tiểu Lạc cùng Đậu Nhã thuận lợi thông qua, mà càng làm cho hai người hưng phấn là Hào Tư Lai cũng có ký túc xá cho nhân viên, các cô được phân bổ cho phòng ngủ.

“chúng ta đã qua cửa ải thứ nhất, kế tiếp còn có bảy ngày thực tập nữa, chúng ta không thể bị xa thải nha.” Đậu Nhã vô cùng kích động, quán rượu cuối tuần chính thức khai trương, nếu như các cô thành công qua ải, liền có thể coi nơi này là nhà, sau này thăng chức cũng có thể xếp hàng trước mặt.

“Đậu Nhã, nơi này không phải là nơi lúc trước chúng ta làm, nếu như kỳ khảo hạch thực tập được thông qua, sẽ ký chính thức hợp đồng, cậu xác định thật sự không học đại học sao ? ” Hạ Tiểu Lạc nghiêm túc hỏi, vào tháng sáu các cô chuẩn bị thi tốt nghiệp trung học, mấy ngày nữa sẽ phải ra thành, Hạ Tiểu Lạc học tập không giỏi, vừa thi nhưng không lên đại học, cũng không có tiền đóng học phí. Nhưng là Đậu Nhã không giống nhau, Đậu Nhã học tập vẫn luôn rất ưu tú. “Thật ra thì, chú của tớ vẫn muốn tớ học lên đại học, nhưng thím của tớ lại không vui, bởi vì chuyện tớ lên đại học, thím ngày ngày cùng chú tớ gây gổ, bây giờ còn mang theo con trai trở về nhà mẹ đẻ, xem ra tớ làm cho chú rất khổ sở.” Đậu Nhã lúc nói chuyện, đáy mắt có một tia thương cảm, dù sao lúc nào cũng là học sinh ưu tú sao lại không muốn học đại học đây. Hạ Tiểu Lạc muốn an ủi Đậu Nhã một cái, mà Đậu Nhã lại cười hi hi nói : “Thật ra thì không lên đại học cũng không có quan hệ gì. Cậu xem, bây giờ không phải là cũng rất tốt sao. Chú tớ không cần trong tình thế khó xử nữa, hơn nữa tớ có công việc, có ký túc xá, cũng không cần nữa gửi người ly xuống. Còn có a, hai chúng ta ở chung một chỗ, còn có thể quan tâm, giúp đỡ lẫn nhau chứ.” “Dạ, tớ cùng cậu liên thủ, thiên hạ vô địch.” Hạ Tiểu Lạc cùng Đậu Nhã vỗ tay, bất quá ở trong lòng Hạ Tiểu Lạc vẫn cảm thấy đáng tiếc cho Đậu Nhã, dù sao Đậu Nhã có thành tích tốt, mới có thể thi vào một trường đại học tốt được. Hạ Tiểu Lạc cùng Đậu Nhã nhận lấy đồng phục của nhân viên, tối nay chuẩn bị tham gia buổi thực tập đầu tiên. Dĩ nhiên, để ăn mừng hai người lại tìm được công việc mới, Đậu Nhã quyết định mời người không có đồng nào dính túi Hạ Tiểu Lạc đi ăn lẩu cay nóng.

“Tạch, tạch ! ” Hạ Tiểu Lạc cùng Đậu Nhã ở trong quán đang ăn lẩu mà không biết chính mình bị người ta chụp hình lại, vẫn hồn nhiên vô tư ăn. “Cậu ăn nhanh một chút, giờ giờ tập sắp bắt đầu, chúng ta không thể tới trễ.” Đậu Nhã thúc giục Hạ Tiểu Lạc, Hạ Tiểu Lạc bị cay đến nhe răng, nhưng khuôn mặt lại tràn đầy hạnh phúc, cô trốn ra bệnh viện, lại tìm được công việc, bây giờ còn có mỹ vị nồi lẩu như vậy, cô cảm thấy hai ngày xui xẻo đã qua, thế giới lại bắt đầu trở nên tốt đẹp. Hạ Tiểu Lạc cố gắng đem miếng thịt cuối cùng vào trong miệng, sau đó vừa lau miệng, vừa bị Đậu Nhã lôi kéo hướng quán rượu chạy tới.

Điều Thịnh nhìn bộ dáng của Hạ Tiểu Lạc, khoe miệng hơi hé ra, lộ ra một nụ cười quái dị. Lăng Thiên Dực ngày ngày mặt lạnh như băng cứ nhiên lại coi trọng tiểu mèo hoang như vậy, sau này có hẳn chịu được sao. Thật thú vị, không quá thú vị mới đúng.

“uy ! đoán một chút tôi là ai ? ”Điều Thịnh bình tĩnh đến quái dị, dù sao chuyện cũng làm xong, bộ mặt gian xảo hiện lên.

“Người ở đâu ? ” Lăng Thiên Dực nghe được thanh âm của Điều Thịnh, nhưng không có tâm tư cùng hắn đùa giỡn. Lúc này hắn đang trên đường về nhà, tối nay cha mẹ hẳn bày ra đại yến tiệc, mời cả nhà Trầm Giai Ny, lần trước hắn đã đáp ứng mẹ, phải về nhà ăn cơm, cũng tính toán nhân cơ hội đem mọi chuyện nói rõ ràng. “ này, Cậu nằm mộng cũng không nghĩ tới, cậu muốn tìm tiểu mỹ nhân ở địa phương nào. Nếu không, cậu đoán thử xem ” Điều Thịnh bày ra mặt mờ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Chương 16

“Đừng nói nhảm, nói điểm chính đi, nếu không tôi thu hồi ‘ tia chớp ’ không đưa cho cậu như đã cam kết.” Lăng Thiên Dực không có thời gian nói nhảm, hắn biết mình có một tật xấu, nếu như thái độ không cứng rắn thì hắn sẽ nói nhảm đến khi Đường Tăng đi đến Tây Du quá. Điều Thịnh đã sớm chung tình với chiếc BMW kia, lập tức bắt vào chủ đề, “ Hạ Tiểu Lạc hôm nay đã nộp đơn đến quán rượu Hào Tư Lai của Tập đoàn Hoa Thánh, làm ở tầng phục vụ khách hàng, mới vừa rồi cô ấy cùng bạn ăn lẩu ở con hẻm đối diện quán rượu, bây giờ lại trở về quán rượu. Tối nay, sáu giờ đến chín giờ là thời gian thực tập của họ. Tôi chụp mấy tấm hình, đã gửi đến hộp thư cho cậu rồi, cậu có thể xác nhận một cái.” Lăng Thiên Dực vừa nghe điện thoại, vừa dừng xe ven đường, mở laptop ra xem hộp thư, thấy được trong hình chính là bộ dáng Hạ Tiểu Lạc đang nhe răng cười toét miệng ăn lẩu.

“Không sai, nhưng làm việc hiệu suất còn quá chậm. Tôi còn có việc, cúp máy đây. ”

“Ách, trước kia cậu nói đưa tôi ‘ tia chớp ’ .....” Điều Thịnh vội vàng hỏi. “Thuộc về cậu. ” Lăng Thiên Dực không nhận được nói.

“Đa tạ Lăng tổng ban thưởng, hôn một cái.” Điều Thịnh lại bắt đầu nói hươu nói vượn, Lăng Thiên Dực tắt điện thoại.

“Vật nhỏ, tôi muốn cho cô biết thế nào là không nghe lời. ” Lăng Thiên Dực khởi động xe hơi, hắn phải nhanh một chút giải quyết chuyện trong nhà, sau đó trước chín giờ chạy về quán rượu Hào Tư Lai. Hắn đã đủ ảo não, hôm nay hắn ở phòng làm việc tầng hai mươi chín ngồi cả một buổi chiều, không ngờ tới cô gái kia đang ở lầu hai để thực tập. Sớm biết, nguyên buổi chiều nhất định mang cô đến văn phòng. Bất quá, cô trốn không thoát. Lăng Thiên Dực về đến nhà, cha con Trầm thị đã đến. Hà Mỹ Thực mang Lăng Thiên Dực trách cứ một phen vì tội hắn về nhà trễ. Lăng Đức Thánh khoát một cái áo.

“Được rồi, ăn cơm trước đi. Đừng để cho Trầm lão đệ cùng con gái bảo bối của hắn đói bụng.” Hà Mỹ Thực đi vào phòng bếp thúc giục người hầu chuẩn bị món ăn, Lăng Đức Thánh chào hỏi lão bằng hữu rồi đi phòng ăn. Trầm Giai Ny đi phía sau, hung hăng trợn mắt nhìn Lăng Thiên Dực một cái, cô ta đối với chuyện Lăng Thiên Dực ngày đó ném cô ta giống như ném rác rưởi ném ra khỏi cửa. Trên bàn cơm, tất cả đều là lời khách sáo, là lời nịnh nọt, mang những thứ cần nói nhất định phải nói ra. Sau khi nói xong, Lăng Đức Thánh trực tiếp cắt vào chủ đề: “ Trầm lão đệ, ông xem một chút, Giai Ny nhà ông cùng Thiên Dực nhà chúng tôi nhìn thế nào cũng xứng đôi, hai nhà chúng ta cũng xem như môn đăng hộ đối, hơn nữa tuổi tác của hai người bọn họ cũng không còn nhỏ, Thiên Dực hai mươi bảy, Giai Ny sang năm cũng hai mươi lăm tuổi. Không bằng nhân cơ hội này, lần này Trầm lão đệ tới thành phố A, cho bọn hắn tính chuyện luôn.”

“Không tệ, Lăng huynh chí phải. Không đối gât lão ca, tôi đây lần này tới thành phố A, thị sát công ty là nguy trang, thật ra thì chủ yếu là tới cùng lão ca ông thương lượng hôn nhân đại sự của con gái. Nếu như Giai Ny cùng Thiên Dực chuyện tình thành công, hai công ty nhà chúng ta cũng có thể hợp tác càng thêm gần bó. ” Trầm Thụy Khang cũng nói thẳng, thấy Lăng Đức Thánh cũng như vậy, hắn tự nhiên cũng sẽ không cất giấu dịch bài giá tử. Hà Mỹ Thực thấy Trầm Thụy Khang như vậy thái độ, cũng là tâm hoa nở phóng, vội vàng nói: “ Nếu như vậy, vậy theo như tôi nói, không bao lâu nữa là rằm tháng bảy, đó là ngày lễ tình nhân của người Trung Quốc ta, chỉ bằng ngày đó, cho hai đứa bé làm lễ đính hôn, chờ đến sang năm ngày mười bốn tháng hai, cũng là thời điểm ngày lễ tình nhân của Phương Tây, chúng ta cho hai người bọn họ tổ chức hôn lễ thật long trọng. ”

“ cái chủ ý này không tệ ! Không nghĩ tới thân gia ngược lại rất có lòng.” Trầm Thụy Khang cười nói.

“Chê cười, chê cười rồi. Tóm lại, chúng ta nhất định sẽ tổ chức, tuyệt đối sẽ không làm Giai Ny ủy khuất. ” Hà Mỹ Thực mỉm cười nói, rồi hướng tới Lăng Thiên Dực đang mang bộ mặt lạnh tanh nói: “ Con trai, sau này sẽ đối Giai Ny tốt hơn chút, biết không ? ”

“ Mẹ, hôn nhân đại sự của con, làm sao có thể để cho trường bối như các tùy tiện bàn bạc chứ? ” Lăng Thiên Dực cuối cùng cũng mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Chương 17

“ Con.....con im miệng cho ba! “ Lãng Đức Thánh tức giận, ông cảm thấy con trai nói chuyện như vậy , đơn giản là đang đánh mặt của ông. Lãng Thiên Dực cũng không có ý định trầm mặt, hần đứng lên, nói : “ Ba, mẹ, bác Trầm, cộng thêm hôm nay lần này gặp mặt, con cùng Giai Ny tổng cộng chỉ gặp quá ba lần, căn bản chưa nói gì tới tình cảm. các người an bài như vậy an, cùng xã hội phong kiến lập hôn nhân có gì khác nhau? Nếu như hai người không có tình yêu, cho dù có kết hôn, như thế nào sẽ hạnh phúc đây? “

“ ba ! “ Lãng Đức Thánh đem ly rượu nặng nề ném xuống đất , Lãng Thiên Dực biết ông đang tức giận, nhưng hần không chút nào thỏa hiệp ý tứ này, mà một bên Trầm Giai Ny giống như đang xem náo nhiệt, khỏe miệng gọi lên một tia mỉm cười nhàn nhạt.

“ mày, đưa con bắt hiểu ! Quý xuống cho tao, xin lỗi ngay ! “ Lãng Đức Thánh nổi giận , Trầm Giai Ny ngăn cản.

“ Bác Lãng, người nguôi xuống trước, đừng nóng giận. Lời nói bây giờ của con trai bác như vậy ngay mặt kháng cự cưới, thật sự khiến con thật mất mặt . “

“ Giai Ny, Thiên Dực hần không hiểu chuyện. Con yên tâm, bác sẽ dạy dỗ hần thật tốt, hần không lập gia đình cưới người nào ngoài con nha ! “ Hà Mỹ Thực vội vàng nói, rất lo lắng hôn sự sẽ không thành. Trầm Giai Ny cười khổ một cái, đối với Hà Mỹ Thực nói : “ Bác Hà, người có thể quản hần bây giờ, người sẽ quản hần suốt đời được sao ? “

“Hần nói đúng, con cùng hần giữa căn bản không có tình yêu , bây giờ các người còn có thể miễn cưỡng đem hai người chúng con duyên chung một chỗ, nhưng sau này? các người còn có thể quản hai chúng con cả đời sao? Đến lúc đó, con trai người khi dễ con, hoặc là tìm tiểu tam gặp bên ngoài, con đến nơi đó khóc đi? Vuốt cùng thua thiệt vẫn là con. Nếu nhất định là bị kịch , vậy thì không nên để cho nó diễn ra. Con xem hôn sự này liền đến đây đi ! “ Thái độ của Trầm Giai Ny làm Lãng Thiên Dực cảm thấy khó hiểu, hần vẫn cảm thấy Trầm Giai Ny có ý đồ, cuộc sống lại phóng dăng, nhưng không biết cô ta xem vấn đề lại thấu tình đạt lý như vậy. Bất quá, người phụ nữ thông minh như vậy, tại sao phải một mực sống cuộc sống phóng túng , đây cũng là điều làm cho hần hết sức khó hiểu. Dĩ nhiên , hần cũng không muốn đi hỏi, chỉ muốn mau sớm giải quyết chuyện này. Trầm Thụy Khang là một trực tính khí , nữ nhi tỏ rõ thái độ như vậy, ông trực tiếp đứng lên vỗ vỗ bả vai Lãng Thiên Dực.

“Tiểu tử, con coi thường con gái của ta, là ánh mắt con quá kém. Bất quá, tập đoàn Hoa Thánh các người cùng Trầm thị ở Hương Cảng chúng tôi hợp tác sẽ không bị ảnh hưởng. Yên tâm, con người của tôi không nhớ thù.”

“ Cảm ơn bác Trầm đã hiểu.” Lãng Thiên Dực sờ dĩ dám bày tỏ thái độ thẳng thắn như vậy.

“Giai Ny , chúng ta đi thôi . “ Trầm Thụy Khang vừa nói sẽ phải mang theo con gái rồi đi, Lãng Đức Thánh cùng Hà Mỹ Thực đều có bộ mặt áy náy, một mực đem cha con Trầm thị tiễn ra ngoài cửa. Lãng Thiên Dực thấy cha con Trầm thị đi rồi, cầm lên chìa khóa xe rồi đi, trong lòng hần còn đang băn khoăn đi trừng phạt cô gái nhỏ không nghe lời đó.

“Đứng lại ! “ Lãng Đức Thánh hô to , “Con còn muốn đi chỗ nào ? “ Lãng Đức Thánh muốn bốc khói, mới vừa rồi liền muốn dạy dỗ con trai , bây giờ khách đi rồi, ông hòa khí tự nhiên muốn phát ra.

“ Ba, con còn có chút mà chuyện phải xử lý . “ Lãng Thiên Dực nhàn nhạt nói .

“Con rốt cuộc muốn làm cái gì? Hôn sự tốt như vậy, để cho con nói mấy câu mày liền nói như vậy hả? Cái đồ bất hiểu, con cũng đã hai mươi bảy tuổi, ngay cả bạn gái chính thức đều không có, chúng ta làm cha mẹ đều lo cho con, con cũng không biết gì. Con có phải hay không muốn làm cho ta tức chết ? “ Lãng Đức Thánh nói xong, hung hăng vỗ mảy cái lên bàn, con giận của hần làm cho cả biệt thự ngập tràn mùi thuốc súng.

“Con trai à , ba con nói rất đúng. Con trai lão Từ nhỏ hơn con một tuổi, đã có con bắt đầu đọc chữ rồi. “ Hà Mỹ Thực cũng là gấp gáp, bà đối với hôn sự lần này vô cùng mong đợi, bây giờ lại không thành.

“ Ba, mẹ. Con sẽ cân nhắc hôn nhân đại sự của con.” Lãng Thiên Dực nói vào thời điểm này, cư nhiên thần xui quỷ khiến lại nghĩ tới Hạ Tiểu Lạc - cái người phụ nữ quật cường đó, làm cho hần giật mình.

“Con sẽ cân nhắc? Con xem tạp chí bát quái đi, chính là cái hoa hoa công tử, hôm nay cùng minh tinh này tạo xi căng đan, ngày mai cùng người mẫu đi ăn nhà hàng, ta cảnh cáo con, nếu như trong vòng một tháng, nếu con không cho ta một câu trả lời hợp lý, ta sẽ sửa đổi di chúc, tập đoàn Hoa Thánh giao cho em gái con. “ Lãng Đức Thánh cảnh cáo vô cùng có hiệu lực , Lãng Thiên Dực không khỏi cau mày.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Trầm Phần Trăm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 19

Mười tám tuổi, Lăng Thiên Dực bắt đầu tham gia vào sở vụ của tập đoàn Hoa Thánh. Những năm này cha hắn sức khỏe không tốt lắm, công ty cơ hồ là một mình hắn chống cự, hắn vì công ty mà tốn không ít tâm huyết.

Thật ra thì, Lăng Thiên Dực rất thương em gái, hắn có thể cho em gái tất cả tiền mà hắn kiếm được, nhưng hắn không thể giao ra quyền quyết định của Hoa Thánh. Nhưng Hoa Thánh mặc dù bây giờ là hắn trông coi, nhưng cổ phần đều ở trong tay cha hắn. Cho nên, lời cảnh cáo này, vô cùng nghiêm trọng.

“Ba mẹ, các người yên tâm. Con sẽ xử lý tốt chuyện của mình.” Lăng Thiên Dực nói xong, liền rời khỏi nhà. Hắn một đường đưa xe, trong lòng không khỏi bồn chồn về tiểu nha đầu. Lăng Thiên Dực chạy tới quán bar Hào Tư Lai vừa lúc mới tám giờ, ở quán bar Tổng kinh lý Tô Bằng ngày hôm qua an bài cho hắn phòng Tổng thống ở tầng hai mươi.

Tối hôm qua Lăng Thiên Dực đã mua nơi này, chẳng qua hôm qua Lăng Thiên Dực ở bệnh viện canh chừng Hạ Tiểu Lạc sốt một đêm, chưa có tới vào ở mà thôi. Lăng Thiên Dực đi vào phòng, ánh mắt sắc bén đánh giá khắp căn phòng một lượt, sau đó nói với Tô Bằng: “Không tệ, xứng với danh tiếng phòng Tổng thống, cũng đúng giá khởi điểm một đêm tám vạn tám.” Tô Bằng cười theo mặt, giới thiệu các thiết bị xa hoa, sang trọng có trong phòng. Lăng Thiên Dực không có tâm tư để nghe, trực tiếp bắt đầu vào chủ đề. “Quán bar này, coi phục vụ trên hết, xem trọng nhất là khách quý. Các người an bài người nào phục vụ ở nơi này?”

“Lăng tổng, phục vụ viên xế chiều hôm nay mới tuyển người mới, bây giờ còn đang thực tập. Chúng ta sẽ chọn nhân tài ưu tú nhất bỏ nhiệm chức ở phòng khách quý.” Tô Bằng cẩn thận nói, chỉ sợ vị này Tổng giám đốc đại nhân sẽ trách cứ hắn công việc khai triển quá chậm.

“Cũng chiêu dụng những người nào, có tài liệu sao?” Lăng Thiên Dực lạnh nhạt hỏi.

“Có, Lăng tổng ngài muốn xem sao?” Tô Bằng trong lòng lắm bả, Lăng tổng là nhân vật cao quý, ngay cả tuyển mộ quản lý quán bar cũng không quan tâm, bây giờ lại đối với phục vụ viên cảm thấy hứng thú. Tô Bằng thấy Lăng Thiên Dực không lên tiếng, vội vàng lấy ra ông nói điện thoại. “Tiểu Ngô, mang tài liệu phục vụ viên mấy ngày nay lên tầng hai mươi phòng 2208, nhanh một chút.” Nhân viên cầm tài liệu tới, Lăng Thiên Dực rất nhanh liền tìm được tài liệu của Hạ Tiểu Lạc đích, khỏe miệng nhếch lên vẻ tươi cười, cùng Tô Bằng chỉ vào tên Hạ Tiểu Lạc. “Để cho cô ta tới phòng khách quý này phục vụ.”

“Lăng tổng, tối hôm nay là buổi đầu tiên thực tập, rất nhiều lễ tiết đều không có quen thuộc, sợ rằng ... ..” Tô Bằng có chút khổ sở, chỉ sợ người mới xảy ra chuyện, nhưng với ánh mắt sắc bén của Lăng Thiên Dực đảo qua, hắn lập tức đổi lời nói.

“Tôi lập tức thông báo Hạ Tiểu Lạc tới phòng 2208 để thực tập.”

“Rất tốt! Cậu có thể đi rồi.” Lăng Thiên Dực ngồi vào ghế salon sang trọng bằng da thật, hắn đợi tiểu nha đầu này tới cửa.

Vừa nghĩ tới tiểu nha đầu điểm mỹ cùng quật cường, khỏe miệng của hắn không khỏi câu ra vẻ tươi cười, mới vừa những thứ phiền não, nhất thời ném đến sau óc. Tô Bằng nhanh chóng liên lạc học bổng chuyên viên, lạc thật Tổng giám đốc đại nhân giao phó chuyện, hắn xoa xoa trên óc đầy mồ hôi, thầm nghĩ: Cái này, Tổng giám đốc đại nhân muốn cô bé kia đi! Bất quá, loại chuyện như vậy cũng không phải một thuộc hạ như hắn có thể quản, hắn chỉ coi là cái gì cũng không biết, dù sao cô bé kia cũng không phải là con gái nhà hắn. Hơn nữa, chỉ bằng Tổng giám đốc đại nhân đích thân tới, có thể coi trọng cô, đó cũng là phúc khí.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cưng Chiều Vợ Trăm Phần Trăm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.